A ZAMA.HU INGYENES, ONLINE FORMÁBAN MEGJELENŐ KÖNYVAJÁNLÓ MAGAZINJA

ZAMAGAZIN

HYPE, MINT JELENSÉG
TÉGED BEFOLYÁSOL HA EGY KÖNYVET NAGYON REKLÁMOZNAK?

ÁLNÉV
ELŐNY, VAGY HÁTRÁNY?

KÖRKÉRDÉS
MILYEN MA A MAGYAR ÍRÓK HELYZETE?

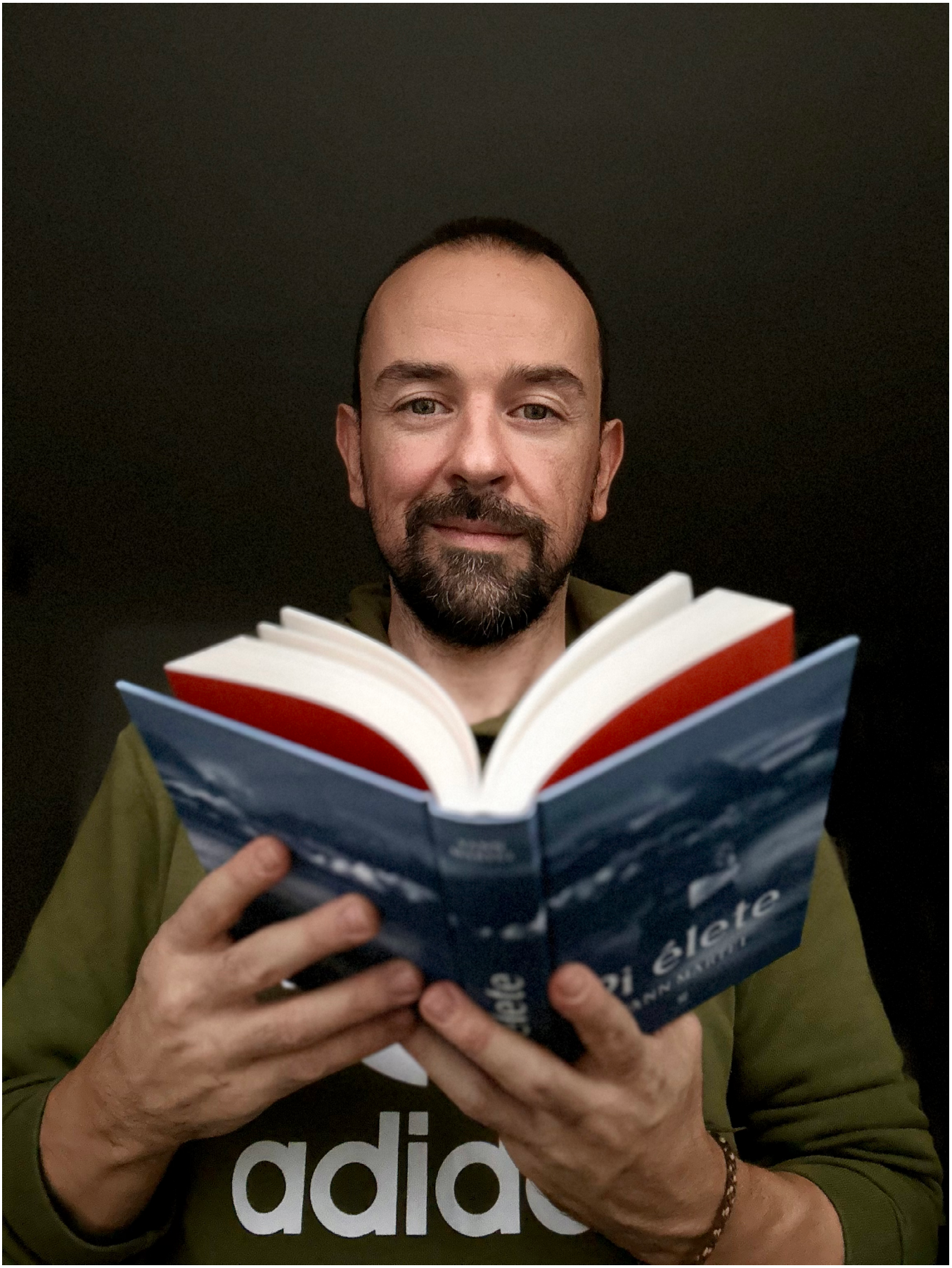
KLASSZIKUSOK ÚJ KÖNTÖSBEN
ÚJ KIADÁSÚ KLASSZIKUSOK

ÉRZELMEK ÚTJÁN
ÖNFEJLESZTÉS FELSŐFOKON

- **KÖNYVAJÁNLÓK**
- **INTERJÚK**
- **ÉRDEKESSÉGEK**
- **RENGETEG KÖNYV**

HELLO@ZAMA.HU ZAMA.HU INSTAGRAM: ZAMABLOG FACEBOOK: ZAMA.BLOG

adida

KEVESEBB,DE TARTALMASABB

Kedves Olvasó!

Az idei év különös fordulatot hozott az olvasói ízlésemben. Rájöttem, amit már korábban is tudtam tulajdonképpen, hogy nem a mennyiség, hanem a minőség számít igazán. Ezért az elmúlt hónapokban kevesebb, de tartalmasabb könyveket vettem a kézbe. Nem kell rohanni, és nem számít, hány könyvet olvastam el egy hónapban. Ha egy hétig nem olvasok, akkor se történik semmi. Nem áll meg a világ, nem leszek tőle kevesebb. Fontosabb, hogy az olvasmányaim valóban maradandó élményeket nyújtsanak. Beszippantsanak, érezzem, hogy nekem szólnak a sorok.

A kevesebb olvasás miatt kevesebbet foglalkoztam a bloggal is, kiváltképp a zama.hu oldallal. Itt azt éreztem, inkább csak akkor írok, amikor azt érzem, most meg kell osztanom veletek egy könyv okozta élményt. Több, mint tizenöt éve heti rendszerességgel gyártottam a tartalmakat a weboldalra. Jelenleg 570-nél is több cikk olvasható a blogon, és legalább ennyi van archiválva. Már tavaly említettem, néha azt éreztem, kell egy kis szünet, lassítás. A közösségi oldalas elérések pedig csak rontanak a helyzeten. Kevesebb elérés, kevesebb interakció. Persze, ha fizetett hirdetéseket használnék, mindenkinek is megjelenhetnének a posztjaim. De nem adom fel, igyekszem továbbra is megtalálni a lendületet.

Az online magazin nyári száma, talán az eddigi legtartalmasabb lett. Szívügyemnek tekintem, hogy foglalkozzunk a magyar írók helyzetével, ezért ebben a számban több hazai szerzővel is beszélgettem erről a fontos témáról. Emellett klasszikus irodalmi művekről, a könyves világban tapasztalható hype jelenségről, az írói álnevek rejtelmeiről és a betiltott könyvekről is szót ejtek. Bízom benne, hogy ez a szám inspiráló olvasmányokat hoz majd számotokra.

Mindenkinek kellemes nyarat, jó pihenést és rengeteg könyvet kívánok!

Péter

© Copyright 2024 ZAMA.HU . Minden jog fenntartva. A magazinban található szöveg és képek felhasználásához a szerző engedélye szükséges! | hello@zama.hu
Szöveg, tördelés és grafika: Berta Péter | Címlap: Vajda Attila | Készült online formában, 2024-ben

ÁLNÉVVEL, VAGY NÉLKÜLE?

MIÉRT VÁLASZT VALAKI ÍRÓI ÁLNEVET? ELŐNY VAGY INKÁBB HÁTRÁNY?

A hype jelenség után ismételten egy megosztó téma kapcsán kérdeztelek titeket az Instagramon és a Threadsen. Vajon miért divat még magyar szerzők esetén a gagyinak ható angol álnéven (sokszor az is rövidítve, pl. C.H. Xxx) való publikálás? Mert eladhatóbb a külföldi csengésű név? Nem vállalják a nevüket, mert olyan az írásuk? Vagy poén?

Mielőtt a ti és a saját véleményemet kifejteném, kicsit összefoglalom, miért választ valaki egyáltalán álnevet?

Néhány író azért választ álnevet, hogy **megvédje a magánéletét**. Így könnyebben elrejtheti az igazi személyazonosságát, és megőrizheti a személyes élete bizonyos részeit a nyilvánosság elől. Ez kiváltképp igaz bizonyos műfajok esetén. Pl: erotikus történetek írói sok esetben nem szeretnék nevüket adni a történetükhöz, hiszen mit szólnak a környezetükben élők? Néha **különböző műfajokban** vagy stílusokban írnak, és az álnév használata segíthet abban, hogy **megkülönböztessék a különböző munkáikat**, hogy az olvasók ne összekeverjék őket más stílusú műveikkel. Legjobb példa erre a Harry Potter írónője, J.K. Rowling, aki felnőtteknek szóló krimi regényeit Robert Galbraith néven jelentette meg. Egy **jól kiválasztott álnév könnyebben megjegyezhető** lehet, mint egy bonyolultabb vagy nehezen kiejthető valódi név. Itt hazai példát említenék. Borsa Brown, aki lánya neveiből alkotta meg az írói nevét, könnyebben megjegyezhető, mint az eredeti neve, ami Szobonya Erzsébet. Egyébként a neve ma már tekinthető egyfajta márkanévként is.

A HÍRNÉV ÁRNYÉKÁBAN

Rowling elsősorban azért döntött az álneve mellett, hogy elkerülje a *Harry Potter* sorozathoz fűződő hatalmas elvárásokat és nyomást. Szerette volna, ha új műveit a saját érdemeik alapján ítélik meg, anélkül, hogy a neve árnyékában maradnának. Ezért adta ki 2013-ban a ***Kakukkszó*** című regényt Robert Galbraith néven, ami egy krimisorozat első kötete, amelyben a magánnyomozó Cormoran Strike életét ismerhetjük meg.

Az álnevet tartva, a könyv kezdetben szerény értékesítési számokat produkált, és a kritikusoktól is vegyes visszajelzéseket kapott. Azonban amikor kiderült, hogy Rowling áll a mű mögött, a könyv azonnal bestsellerré vált. Rowling később elmondta, hogy élvezte a kezdeti inkognitót, mert lehetőséget adott számára, hogy újra felépítse írói hírnevét anélkül, hogy előítéletek befolyásolták volna az olvasókat.

Rowling azóta több Cormoran Strike-regényt is kiadott Robert Galbraith néven, és ez a sorozat szintén nagy népszerűségre tett szert. Itthon a GABO Kiadó gondozza az életművét.

A hazai kiadók - nem tudom megmondani pontosan mikor – a **jobb eladhatóság érdekében** szinte megkövetelték a magyar, szórakoztató műfajban alkotó szerzőktől, hogy álnevet használjanak. A külföldi csengésű névvel eladhatóbbak. Ami bizonyos szinten igaz, mert a magyar olvasók még mindig előnyben részesítik a külföldi regényeket. Az oka talán az, hogy amit itthon lefordítanak és kiadnak, az már egyfajta szűrön átesett. Ergo nem lehet rossz. Viszont 2024-ben ez már szerintem valamelyest idejét is múlt. A közösségi oldalaknak és az online jelenlétnek köszönhetően a szerzők képesek személyes kapcsolatot kialakítani az olvasókkal, ami hozzájárulhat ahhoz a bizalomhoz, kiválasszák a könyvüket olvasásra.

Hogyan látom én?

Személy szerint többnyire kerülöm az álneves szerzőket. Főleg akkor, ha magánkiadásban jelentek meg. (Erről majd később fogok írni bővebben is). **A gagyi, inkább már vicces nevek számomra komolytalanok**. Ha valaki ilyen névvel publikál, nincs bizalmam a minőséget illetően. Ez igen, lehet előítélet. Azonban a több, mint tizenötéves könyvpiaci tapasztalatom azt mutatja, a nevek sokszor tükrözik a minőséget is. Több tucat kötet megfordul a kezeim között, **mindig adok esélyt nekik**. Szóval nem zárkózom el teljesen. Viszont, ha magyar név szerepel a borítón és beszippant a történet, akkor sokkal emlékezetesebb lesz az olvasás élménye. Sőt, a szerző elérhető, kérdezhetek is tőle a regénye kapcsán.

Mit gondoltok ti?

Elég megosztó válaszokat kaptam. Talán a mérleg inkább affelé billent, kerülitek az álneveket. Nincs bizalmatok irányukba. Minél nyakatekertebb, gagyibb a név, annál nagyobb a valószínűsége, hogy nem veszitek le a polcról az adott kötetet. Azt sugallja számotokra, a szerző se biztos önmagában, ha nem vállalja fel saját magát. A válaszadók másik fele a magyar szerzőktől való idegenkedés miatt választ olyan könyvet, melyen külföldi név szerepel. (Sokszor nem néznek utána, tulajdonképpen magyar szerzőről van szó.)

Az álnév használata a könyves világban számos előnyt és kihívást is rejt magában. Hogy miért választ valaki álnevet, gyakran egyéni és stratégiai jellegű döntés, és mint minden döntés, ezek is különböző fogadtatásra találnak az olvasók körében. A könyvek, az irodalom célja, hogy kapcsolatot teremtsen az író és az olvasó között, átadva érzéseket, gondolatokat és élményeket. Legyen szó magyar vagy külföldi szerzőről, valódi vagy álnévről, a legfontosabb, hogy a kötet minősége és mélysége szóljon az olvasóhoz.

ISMERTEBB KÜLFÖLDI ÉS HAZAI SZERZŐK ÉS ÁLNEVEIK

George Orwell - Eric Arthur Blair

Richard Bachman - Stephen King

Robert Galbraith - J.K. Rowling

Mary Westmacott - Agatha Christie

Ray Bradbury – Douglas Spaulding

Nora Roberts – J. D. Robb

Isaac Asimov – Paul French

Boris Vian – Vernon Sullivan

Borsa Brown - Szobonya Erzsébet

Anne L. Green - Líbor Erzsébet

Leslie L.Lawrence - Lőrincz L.László

Vavyan Fable - Molnár Éva

Kondor Vilmos - nem ismert

Szív Ernő - Darvasi László

On Sai - Varga Beáta

Sydney Scott - Fejős Éva

KÖNYVES HYPE, MINT JELENSÉG

MIT BEFOLYÁSOL A KÖNYVEKET KÖRÜLVEVŐ HYPE?

A következő bejegyzés egy nagyon megosztó jelenségről fog szólni, amiben én is bizonyos szinten érintett vagyok, mint könyves tartalomgyártó. Ez a jelenség a könyves hype.

Mit nevezünk annak?

A hype lényegében egy olyan jelenség, amikor egy termék (könyv, film, zene) köré **hatalmas érdeklődés, elvárás alakul ki**. Mindenki az adott dologról beszél, már-már magasztalás szintjén. A tapasztalat viszont azt mutatja, sokszor túl van tolva az egész, és közel se adja vissza az előzetesen elvárt, optimista élményt.

Hogyan alakulhat ki?

A kiadók és szerzők gyakran nagyszabású marketingkampányokat indítanak egy-egy könyv befuttatására. Ezek a kampányok lehetnek online és offline reklámok, promóciók, közösségi média posztok. Elérés szempontjából azt tapasztalom, az online közösségi oldalas hirdetések, valamint könyves tartalomgyártók általi posztok azok, melyek leginkább eljutnak az olvasókhoz. Nem egy esetben hallottam már: *"Facebookon/Instán/TikTokon láttam a könyvet"*. Ismert emberek életrajza, vagy valamilyen ismert esemény kapcsán a sajtó megjelenések képesek gerjeszteni a felkapottság érzést. Nyilván fontos a reklám, mert ezáltal segíthetik elő az adott kötet eladását, vele együtt a kiadási költségek megtérülését.

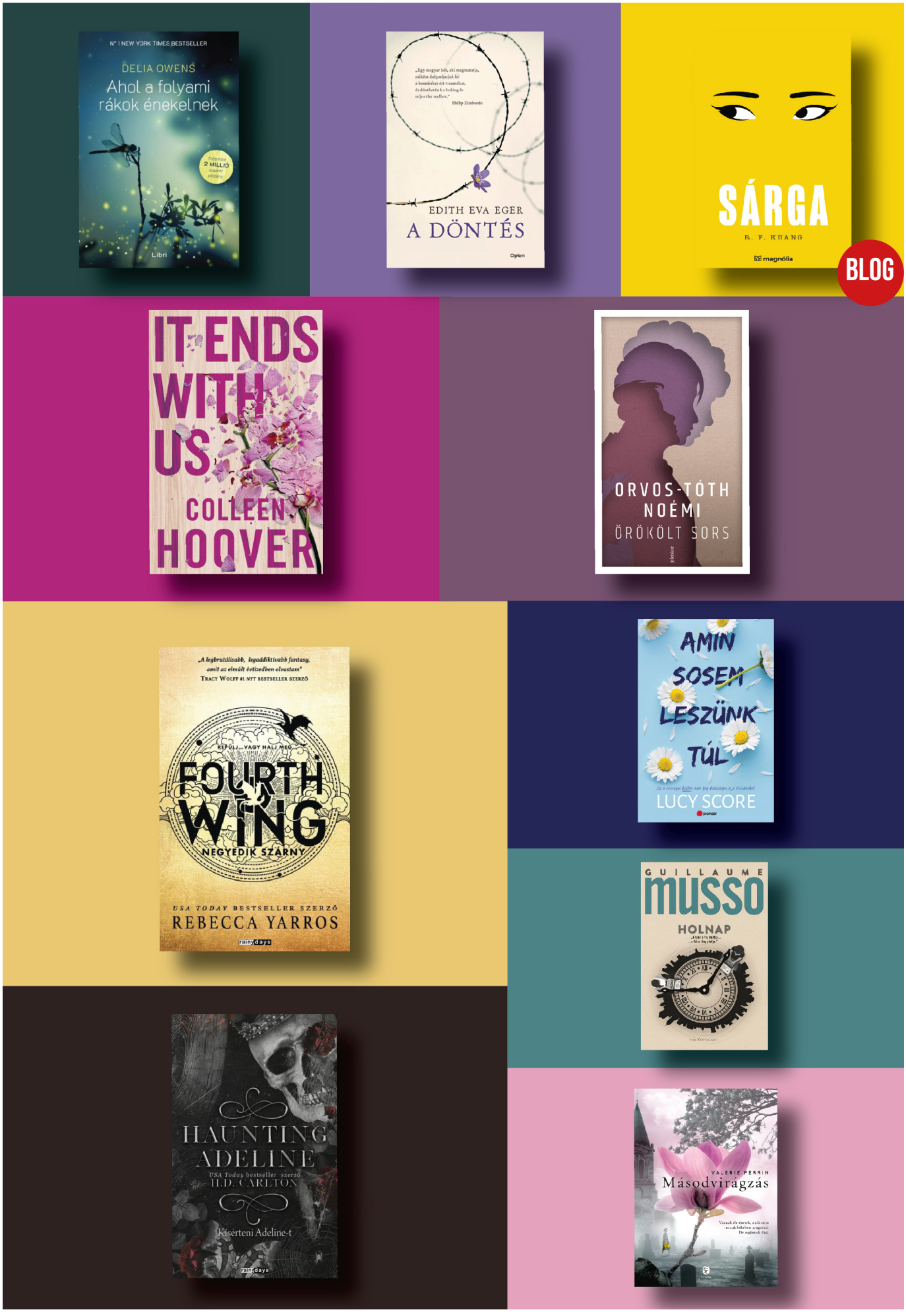
Mit gondoltok ti?

A ti véleményetekre is kíváncsi voltam a hype jelenség kapcsán, az instagramon nagyon megosztó válaszokat kaptam. Sok esetben **inkább kerülitek a hype-olt könyveket**. Több alkalommal felbukkanó kötet unalmassá válik, csak azért se olvassátok el. Ha a tizedik influenszernél, könyvesbloggernél is látjátok az adott könyvet, nagyjából borítékolható, recenziós, reklám példányokról van szó. Amivel alapesetben nem is lenne probléma, ha azok tényleges véleményt tartalmaznának és nem egyhangú reklám jellegű leírást, a kiadónak megfelelve.

Ha valaki más véleménye alapján olvas, akkor neki ideális követni a trendeket. Fontos az önismeret, hogy az alapján el tudjuk dönteni, valóban nekünk szóló kötetről van-e szó. Persze nagyon jó, ha esetleges a **hype hatására olyanok is az olvasás felé fordulnak, akik eddig bizonytalanok voltak abban, hogy könyvet vegyenek a kezükbe.** A nagy hype gyakran magas elvárásokat támaszt egy könyvvel szemben. Az olvasók előzetesen nagy dolgokat várnak el tőle, és ha ezeket az elvárásokat nem sikerül teljesíteni, csalódottságot okozhat. Lényegében ezek voltak a fő válaszaitok. Rengetegen címet is írtatok, szerintetek melyek azok a könyvek, melyek a hype-nak köszönhetően lettek népszerűek. (A túloldalon a tíz legtöbbet írt címet össze is gyűjtöttem.)

Persze itt megjegyezhetjük azt is, én szintén éltem/élek recenziós olvasási lehetőséggel. Viszont fontosabbnak tartom, hogy **őszinte véleményt alkossak számotokra**. Ha valami nem tetszett, nem azt az érzést váltotta ki, mint amit vártam vagy kerestem, akkor elmondom. Főleg azért is, mert mindig hangsúlyozom, ami nekem nem tetszett, az lehet másnak a legjobb könyvélménye. Ami elszomorító, és hozzám hasonló könyves bloggerek megírták, a közösségi oldalak előnybe részesítik azokat a tartalmakat, melyek eleve már népszerűek. Ezért fordulhat elő, hogy egy kevésbé ismert kötet fele annyi emberhez jut el, mint egy felkapott regény.

A hype jelenség, mióta vannak közösségi oldalak, jelen van és még valószínű jelen is lesz az életünkben. Lehet kerülni, csatlakozni hozzá. Mindenkinek saját döntése, hogy számára ez megfelelő, vagy nem. **Fontos, hogy ismerjük önmagunkat**, az olvasási szokásainkat. Milyen könyvek állnak az érdeklődésünk középpontjába, ennek alapján el tudjuk dönteni, szükségünkre van egy újabb agyonreklámozott kötetre, vagy sem.

Nº 1 NEW YORK TIMES BESTSELLER
DELIA OWENS
Ahol a folyami rákok énekelnek
Libri
EDITH EVA EGER
A DÖNTÉS
Open
SÁRGA
R. F. KUANG
magnólia
BLOG
IT ENDS WITH US
COLLEEN HOOVER
ORVOS-TÓTH NOÉMI
ÖRÖKÖLT SORS
Kossuth
„A legbrutálisabb, legaddiktívabb fantasy, amit az elmúlt évtizedben olvastam"
TRACY WOLFF #1 NYT BESTSELLER SZERZŐ
FOURTH WING
NEGYEDIK SZÁRNY
USA TODAY BESTSELLER SZERZŐ
REBECCA YARROS
rainydays
AMIN SOSEM LESZÜNK TÚL
LUCY SCORE
ponent
GUILLAUME musso
HOLNAP
HAUNTING ADELINE
USA Today bestseller szerző
H.D. CARLTON
Kísérteni Adeline-t
rainydays
VALERIE PERRIN
Másodvirágzás

„AHHOZ KÉPEST, HOGY MAGYAR SZERZŐ...”

MILYEN A MAGYAR SZERZŐK HELYZETE AZ ITTHONI KÖNYVPIACON?

A hype jelenség és az írói álnév után a magyar írók helyzete is rendkívűl vitatott téma az olvasói körökben. Rengeteg az előítélet velük szemben és a könyveik körül. Ennek kapcsán pedig sokkal nehezebb helyzetből indulnak a hazai könyvpiacon. Fontosnak tartom foglalkozni a témával, mert nagyon sok befolyásoló tényező van, amit érdemes figyelembe venni, amikor legközelebb olvasnivalót keresünk.

A magyar olvasók bizalmatlansága több forrásból is táplálkozhat. Egyrészt, a hazai piacon a **külföldi bestsellerek dominanciája** gyakran árnyékba helyezi a magyar írókat, ami nehezítheti az új vagy kevésbé ismert szerzők előtörését. Másrészt, a **magyar piac viszonylag kis mérete és a könyvkiadás magas költségei** miatt a kiadók kockázatkerülő magatartást tanúsíthatnak, ami szintén korlátozhatja a szerzői sokféleséget és a műfaji kísérletezést. Ez a közelgő árszabályozási törvénnyel kiegészülve pedig valószínű még csak rosszabb lesz

Ugyanakkor érdemes megemlíteni, hogy az olvasók bizalmatlansága nemcsak a magyar szerzők felé mutatkozik meg. A könyvpiacon általánosságban elmondható, hogy az olvasók hajlamosak a bevált szerzőkre és műfajokra támaszkodni. A külföldi megjelenés tulajdonképpen egyfajta szűrőként funkcionál. Kiadták Amerikában? Bestseller? Akkor az biztosan nagyon jó. **Az új dolgok kipróbálása mindig magában hordoz egyfajta kockázatot. A jól bejáratott sikerkönyv címke pedig még mindig vásárlásra ösztönöz.**

A helyzet javítása érdekében több lépés lehet szükséges. A szerzők és kiadók együttműködése a marketing és az olvasói közösségek építésében kulcsfontosságú. Rendezvények, fesztiválok és könyvbemutatók növelhetik a szerzők láthatóságát és közvetlen kapcsolatot teremthetnek az olvasókkal. Több irodalmi rendezvényre, beszélgetésre lenne szükség, kiemelve a vidéki lehetőségeket. Persze ott van a félsz, hogy egy vidéki rendezvényt nehezebb megtölteni. Viszont az a kevés ember aki elmegy, sokkal hálásabb tud lenni. Továbbá, az **oktatási rendszerben is nagyobb hangsúlyt kellene fektetni a kortárs magyar irodalomra**, hogy az olvasók már fiatal koruktól kezdve megismerkedjenek és megbecsüljék a hazai szerzőket. Ha csak pár szerzői ajánlás lenne műfajonként, vagy egyáltalán foglalkoznának különböző zsánerekkel, már a kis lépés is javíthat a helyzeten.

Végezetül, a digitális platformok és közösségi média adta lehetőségeket is maximálisan ki kellene használni a szerzőknek és kiadóknak. **Facebook, Instagram, TikTok nem mindig a legjobb elérés szempontjából, de érdemes aktívan használni.** Segíthet a közvetlenebb kapcsolat kialakításában az olvasókkal, és lehetőséget ad az íróknak, hogy közvetlenül kommunikáljanak követőikkel, ami erősítheti az olvasók bizalmát és érdeklődését. Egy magyar szerző, ha elérhető az olvasó számára, tud tőle kérdezni, lehet vele kommunikálni, akkor kialakulhat egy kötődés, egy olyan érzés ami, ami növelheti az elköteleződést az író irányába.

Én és a magyar szerzők

Az elmúlt évek során nagyon sok kísérletet tettem annak érdekében, még inkább megismerjem a hazai szerzőket. Bevallom őszintén, rengeteg elvárást támasztottam feléjük, illetve tele voltam előítélettel. Hogy miből alakult ez ki? Nem tudom. Lehetséges sodródtam az árral és egyszerűbb volt csatlakozni azokhoz a hangokhoz, akik azt mondogatták, a magyar írók nem olyan jók.

Kezdetben szórakoztató irodalmat olvastam, hiszen ott a fő cél talán az, egyszerűen kikapcsoljon a történet. Nem vártam magvas gondolatokat, csak azt, hogy nevessek egy jót, jól érezzem magam. Legnagyobb pozitív csalódás volt ebből a szempontból **R. Kelényi Angelika**, akinek a stílusa és magabiztossága lenyűgözött. Pedig vele szemben sokkal több volt az címkém a kiadója miatt. Nagyon szerettem még **Fejős Éva** regényeit, mert különleges helyszínekre utazhattam általuk.

Fantasy kapcsán **Moskát Anita** és **Benyák Zoltán** volt, akik meghozták az áttörést és felnyitották a szemeimet, legyek bátrabb és kísérletezőbb a műfajok között.

Ma már szépirodalmi regényeket is előszeretettel forgatok a kezeim között. Szerencsére főleg pozitív élmények értek. **Beregi Tamás, Bódi Péter, Oravecz Imre, Krasznahorkai László** csak pár név a teljességi igénye nélkül, akik szintén megmutatták számomra, le kell küzdeni az előítéleteket. Utóbbitól a *Sátántangó* az év egyik legkiemeltebb regénye lesz számomra. Megnyitva az utat a szerző életműve előtt.

Idén megfogadtam, sokkal nagyobb figyelmet szentelek a magyar szerzőknek. Nem mondom, hogy innentől kizárólag csak őket fogom olvasni, de havonta legalább egy-két könyvet szeretnék beiktatni az olvasnivaló könyveim közé. **2024-ben égető nagy szükség van arra, elengedjük az előítéleteinket és olvassunk megkötések nélkül.** Úgy gondolom, megfelelő körültekintéssel és tudatossággal megteremthetjük annak lehetőségét, kísérletezzünk. Ennek egyik legjobb módja, a **könyvtár.** Minimális éves díj ellenében több ezer kötet között válogathatunk, teret engedve a magyar szerzőknek. Elolvasunk tíz, húsz, vagy akár ötven oldalt és nem tetszik? Semmi gond, visszavisszük és ennyiben le is van tudva. Nem ért minket anyagi kár. Válassz havonta legalább egy hazai szerzőt.

A témát még inkább körbejárva, a következő oldalakon szerzőket és kiadói munkatársakat kérdeztem, hogy látják a magyar írók helyzetét, mit érdemes változtatni, hogyan lehet jobban kiemelkedni? Izgalmas a különböző nézőpontokat megismerni.

BÍRÓ SZABOLCS

Történelmi regények tekintetében számomra az egyik etalon, Bíró Szabolcs. Ha történelmi regényt kellene ajánlanom magyar szerzőtől, egyértelműen ő lenne a válasz. Már az első könyvével bizonyított nekem. Bizalmam pedig a megjelent könyvek számával csak tovább növekedett. *Non nobis Domine*, *Anjouk* sorozat, *Lázár evangéliuma* mind zseniális. Egyszerre izgalmas, szórakoztató és rengeteg tudást ad át.

Mi a személyes tapasztalatod, az olvasók valóban tartózkodóbbak a magyar szerzők műveivel szemben?

Ez sajnos egy régi igazság, de az utóbbi évtizedben valahogy úgy érzem, kezd megváltozni ez a dolog, és a magyar olvasók egyre nyitottabbakká válnak a magyar szerzők műveire. Mintha időközben felnőtt volna egy generáció, amely számára nem ciki vagy nem elrettentő, ha egy könyvborítón magyar nevet lát.

Milyen kihívásokkal szembesül szerinted egy magyar író, amikor a hazai közönség figyelmét szeretné felhívni?

Alapvetően azzal, hogy amikor indul, akkor a nulláról indul: a könyve nem bizonyított a nemzetközi piacon, nem került fel bestseller-listákra, nem vásárolta meg az adaptációs jogait a Netflix. A magyar szerző a teljes ismeretlenségből indul. Amikor pedig végre eljut odáig, hogy a művét nyomtatásban láthassa, általában azzal szembesül, hogy vagy nagyon csekély eszközökkel élhet a reklámozás terén, vagy egyáltalán semmilyen marketingkampánnyal nincs megtámogatva a könyve. Maradnak a közösségi felületek, ahol neki magának kell marketingessé válnia: egy magyar szerzőnek tehát borzasztó kreatívnak kell lennie az értékesítés terén is, hogy legalább valamennyire hallani lehessen az ő hangját is a rettentő piaci zajban.

A távolságtartás összefügghet azzal, hogy az adott szerző milyen műfajban alkot?

Valószínűleg igen. A horror és a sci-fi például olyan rétegműfajok, ahová talán jóval nehezebb betörni magyar íróként, mint mondjuk a krimik, a romantikus regények vagy épp a mesekönyvek világába. Ellenpontként említhetném a történelmi regényeket: ennek a műfajnak az olvasói kifejezetten szeretik, sőt keresik a magyar szerzők könyveit.

A nehézségek tekintetében szerinted milyen ideális változtatásra lenne szükség annak érdekében, hogy a magyar szerzők is kellő figyelmet kapjanak? Mivel lehetne vonzóbbá tenni a hazai olvasók számára a magyar szerzőket?

Szerintem ez a törekvés már évekkel ezelőtt elindult, és sok kiadó nagyon jól is csinálja. Szokás mondani, hogy az irodalmat nem kell becsomagolni, de a gusztusosan kinéző borítók, melyek simán felveszik a versenyt a külföldi sikerkönyvekkel, igenis vonzóvá tehetik a magyar könyveket a magyar olvasók számára. Megfelelő terjesztés mellett – azaz ha jóformán minden boltban megtalálható az adott kiadvány – a vonzó tálalás egy rendkívül fontos alap. Arra is érdemes odafigyelni, hogy a nyomtatott változat mellé e-könyv is készüljön. A marketing, az adott könyv promotálása szintén hihetetlenül fontos. A legfontosabb viszont, hogy

jó legyen a könyv. Az úgynevezett suttogó propagandánál még senki sem talált ki hatásosabb eszközt: ha tényleg jó a könyv, akkor arról előbb-utóbb elkezdenek az emberek beszélni. Csak tényleg oda kell rá figyelni, hogy országszerte elérhető legyen.

Kizárólag a közösségi oldalakon megjelenő könyves véleményformálóknak szerinted van szerepe ebben az egész kialakult helyzetben?

Szerintem a közösségi könyves véleményformálók, vloggerek, booktuberek – és az olyan online közösségek, mint A magyar szerzőkért – kifejezetten sokat tettek és tesznek azért, hogy az olvasók egyre többször szavazzanak bizalmat magyar íróknak. Úgy érzem, ők a legtöbbször velünk vannak. Hatalmas pacsi és köszönet nekik ezért!

Lázár evangéliuma

1348 nyarán Anjou Lajos hazatér a Nápoly elleni bosszúhadjáratából. A várost elfoglalta, politikailag és erkölcsileg azonban kudarcot vallott. Diadalmenetét mégsem az ellenségei, hanem egy titokzatos idegen kórság miatt kényszerül megszakítani. Az ifjú uralkodó meglehetős sietséggel igyekszik vissza a Magyar Királyságba, ahová magával hurcol valami olyasmit is, amit korábban még soha senki nem látott, nem tapasztalt: egy betegséget, amely nemcsak megöli, de fel is támasztja az embert halottaiból. Mindez először valódi csodának tűnik, ám a hálaimák helyét hamar átveszi a rémült könyörgés az isteni megbocsátásért. A feltámadottak ugyanis korántsem régi önmagukként térnek vissza: az életre kelt holtak megállíthatatlanok, és az éhségük csillapíthatatlan…

Az élőhalottak témát sokan, sokféleképpen feldolgozták már. Emiatt nagyon nehéz új szemszögből foglalkozni vele. Itt azt éreztem, hogy nem ezen van a hangsúly. Sokkal inkább a szereplők vitték a történetet, az ő gondolatuk, cselekedeteik kötötték le a figyelmemet. Ki mit tesz, mi történik vele. Több erősebb karakter van a regényben, de tökéletesen megférnek egymás mellett. Ez a sokszínűség állandóan fenntartja az érdeklődést, figyelmet. Természetesen a holtak vonala is kellően titokzatos, ami megint csak magához köti az olvasót. Úgy olvashattam a történelem adott időszakáról, ahogy szívesen tanultam volna az iskolában. Érdekesen, izgalmasan, letisztultan. Szórakozva tanultam, még akkor is, ha fikció és valóság keveredett. Mert a történet nem állt meg számomra a könyv összecsukásával. Rengeteget olvasgattam az adott korról, egyes szereplőkről.

„– Ha nincs, aki leírja, miképp éltünk és haltunk… Ha messzi utódaink elfelejtik nevünket és tetteinket, hibáinkat és helyes döntéseinket… Nos, akkor vajmi kevés értelme volt élni s meghalni. Akik nem ismerik a múlt dolgait, azok majd újra és újra elkövetik ugyanazokat a hibákat, s az egész olyan lesz, mint a híg sárba süppedt szekérkerék, ami csak forog és forog a tengelye körül, de közben nem halad semerre, csupán egyre mélyebbre merül a fertelmes latyakban.”

Bíró Szabolcs tudja milyen egy jó történelmi regény, és nem fél megírni. Legyen bármi a téma, egészen biztos, hogy kellő alapossággal dolgozza ki. Mindezt úgy, hogy egy pillanatig sem érezzük azt, száraz történelmi közegbe csöppentünk. Olvasmányos, könnyed stílus, és izgalmas, üresjáratoktól mentes történet. Akár kamaszoknak, történelem kedvelőknek, vagy a műfaj iránt érdeklődőknek egyaránt ajánlom. Nekem kedvenc lett.

RUSVAI MÓNIKA

Rusvai Mónika író és kritikus. Kutatási területe a kortárs fantasy, különös tekintettel a szövegek ökológiai és növényvilággal kapcsolatos elemzések. Első regénye, a *Tündöklő*, 2019-ben jelent meg a Gabo Kiadó gondozásában. Novellái többek között az Az év magyar science fiction és fantasynovellái antológiasorozatban olvashatók. Legutóbbi regénye, a *Kígyók országa* 2023-ban látott napvilágot, és idén elnyerte a rangos Zsoldos Péter díjat.

Mi a személyes tapasztalatod, az olvasók valóban tartózkodóbbak a magyar szerzők műveivel szemben?

Vegyesek a tapasztalataim. Egyre több az olyan könyves tartalomgyártó, akik kifejezetten odafigyelnek a magyar szerzőkre, és általánosságban azt látom, hogy az olvasók is egyre nyitottabbak. Ennek ellenére még mindig olvasok olyan értékeléseket magyar szerzős könyveknél, hogy az olvasó a magyar név „ellenére" vette meg a kötetet. Ne legyenek illúzióink, ez konkrétan azt jelenti, hogy ilyenkor eleve hátrányból indul a szöveg, le kell küzdenie az olvasónak azt az előítéletét, hogy ami magyar, az szükségszerűen gyengébb.

Milyen kihívásokkal szembesül szerinted egy magyar író, amikor hazai a közönség figyelmét szeretné felhívni?

Ma Magyarországon nagyon kevés kiadó számára adott az anyagi lehetőség, hogy erős marketinggel felfuttasson egy-egy hazai szerzőt. Az angol piacon jól teljesítő címeket az olvasók már jóval a magyar fordítás megjelenése előtt ismerik, várják – szinte nincs is szükség arra, hogy a magyar kiadó további hájpot generáljon nekik. Amikor pedig minden közösségi felületen ugyanaz a tíz-tizenöt cím pörög, azt a falat rettenetesen nehéz áttörnie egy új, még ismeretlen, magyar szerzőnek.

A távolságtartás összefügghet azzal, hogy az adott szerző milyen műfajban alkot?

Naivan azt gondolnám, hogy a klasszikus értelemben vett szépirodalomban elfogadottabbak a magyar szerzők. Egyrészt azért, mert a legtöbb olvasó továbbra is minőségi kategóriaként kezeli a szépirodalmat, másrészt azért, mert a szépirodalmi szerzők szinte kizárólag magyar néven vagy álnéven jelennek meg, úgymond megszokottak a magyar nevek a borítókon. A spekulatív irodalomban és a többi zsánerben más a helyzet, a mai napig olvasok olyan meglátásokat, hogy a külföldi álnév kelendőbb, a magyar név pedig elbizonytalanítja az olvasókat.

A nehézségek tekintetében szerinted milyen ideális változtatásra lenne szükség annak érdekében, a magyar szerzők is kellő figyelmet kapjanak? Mivel lehetne vonzóbbá tenni a hazai olvasók számára a magyar szerzőket?

Ez nagyon összetett kérdés. A piaci, pénzügyi részére nincs kellő rálátásom, úgyhogy erről csak annyit mondanék, hogy a jelenlegi közeg finoman szólva sem ideális a magyar szerzők számára. Az olvasók és olvasás népszerűsítők szintjén az lenne a jó, ha folytatódna az az irány, hogy egyre többen és többet posztolnak magyar szerzőkről. És bár számos hátránya van a magyar könyvpiac kis méretének, érdemes lenne az előnyeire is figyelni: a magyar írók nem megközelíthetetlenek, jelen vannak a közösségi médiában, válaszolnak az olvasók leveleire, és a nagyon kevés sztárírót leszámít-

va a dedikálások sem válnak személytelenné az óriási tömeg miatt, hanem az olvasók tudnak a szerzőtől kérdezni, beszélgetni. A magyar spekulatív írók ismertségének például kifejezetten jót tenne, ha több lenne a beszélgetős esemény, és itt nem a könyvbemutatókra gondolok, amelyek egyetlen szerzőt és könyvet helyeznek a fókuszba, hanem akár tematikus estekre, beszélgetésekre, ahol az olvasóknak is lehetőségük van közelebbről megismerni a szerzőket és az általuk képviselt zsánereket.

Kizárólag a közösségi oldalakon megjelenő könyves véleményformálóknak szerinted van szerepe ebben az egész kialakult helyzetben?

Úgy gondolom, hogy a közösségi oldalaknak jelenleg óriási szerepe van abban, hogy milyen könyveket veszünk kézbe. Mivel életünk egyre nagyobb részét az online térben töltjük, az itt látottak, hallottak sok esetben átveszik a személyes ajánlások szerepét. Sőt, sokszor nemcsak a könyves influenszerek, hanem még a legjobb barátunk is egy insta taggeléssel fogja felhívni a figyelmünk, hogy „na, ezt a könyvet olvasd el!”. A könyves véleményformálók persze több embert tudnak elérni, így nagyobb a felelősségük is – csakhogy nekik még a csoportnyomással is meg kell küzdeniük. Többektől hallottam már, és eléggé el is keserít, hogy ha több, kevésbé ismert könyvet mutattak be a felületeiken, akkor látványosan elkezdték kikövetni őket. Szóval nehéz megtalálni az egyensúlyt, de úgy vélem, minél többen és többet posztolnak magyar szerzőktől, annál elfogadottabbá válik majd a jelenlétük ezeken a felületeken, és több olvasót tudnak majd elérni.

Kígyók országa

Mécs Ida gyerekkorától fogva tudja, hogy a cselédszoba küszöbén túl egy másik világ erdejének fáit hallja, és hogy az anyja egy titokzatos férfival eteti meg a család bánatát. Ahogy közeleg a második világháború, maga is megtanulja megkötni a rossz emlékeket, de a történelmet a mágia sem képes feltartóztatni, és Ida, hogy megmentse az öccsét, olyan alkut köt a világ mögötti világ egyik lakójával, amelynek következményeit képtelen felmérni.

Dér Hanga a kétezres években él, és semmit nem tud a származásáról. Amikor egy idegen erdő és egy katona szellemképe kezdi kísérteni, rájön, hogy az anyja nem csupán azt titkolta el előle, hogy ki az apja, de súlyosabb titkokat is rejteget - és a rejtélyeket csak Hanga mágikus érintése oldhatja fel. A Kígyók országa több generáción át, bűbájos nőkön keresztül mesél arról, milyen ára van a történelmi és lelki traumáknak, amelyeket a világ mögötti világra zárnak az emberek.

Zsoldos Péter-díj

A díjat az író halálának évében, 1997-ben alapította az Avana Egyesület és a Zsoldos-család, Salgótarján városának támogatásával, amely a HungaroConnak és az azon megtartott díjátadónak is otthont adott 2015-ig. A Zsoldos-család 2020-ban átvette a díj gondozását az egyesülettől, és egy szakmai testületre támaszkodva új alapokra helyezte.

A megújult díjat minden év április 20-án, az író születésnapján adják át az előző évek legkiemelkedőbb alkotóinak – immár nemcsak regény és novella, hanem műfordítás kategóriában is. A legfontosabb változás azonban a zsánert érinti: a science fiction mellett a fantasy és a fantasztikum más területén megjelenő művek is nevezhetők lesznek.

BÁLINT ERIKA

Bálint Erika 2016-ban kezdett el írni, azóta, novellái mellett három regénye jelent meg, az *Adj esélyt!* (2018), *A Nap csókja* (2019), valamint az *És ott lesz majd a szeretet* (2022) a Könyvmolyképző Kiadó gondozásában.

Mi a személyes tapasztalatod, az olvasók valóban tartózkodóbbak a magyar szerzők műveivel szemben?

Azt hiszem, nem lehet egy kalap alá venni a magyar szerzőket, ahogy a magyar olvasókat sem. A magyar olvasók egy része igenis olvassa azokat a magyar szerzőket, akik olyan könyveket írnak, amelyek megfelelnek az elvárásainak. Egyetlen dolog befolyásolja őket: tetszik-e nekik a sztori, vagy sem. Ezek az olvasók elsősorban zsánerirodalom rajongók, a fantasyt, sci-fit, romantikus regényeket preferálják. Nincs ok fintorogni, ők kikapcsolódni akarnak, olyan történettel, aminek van eleje, közepe és vége, ami fogva tartja őket, a főhősök szerethetőek, könnyű azonosulni velük, a sztori elsősorban cselekményközpontú. Az a magyar szerző, aki ilyeneket ír, nagyon is népszerűvé tud válni, nézzük csak meg a Molyon, már a kiadás évében többszázas nagyságrendű az olvasottságuk. (Ezeknél a szerzőknél nem feltétlenül esztétikai szempontok a döntőek, nem az számít, hogy az adott mű irodalmi szempontból értékes-e, vagy hogy nyelvileg és dramaturgiailag hibátlan. Hozzáteszem, lehetnek köztük nagyon jó írók is, én most egy külföldi példát hozok, Rowling a Harry Potterrel futott be, de az Átmeneti üresedés bebizonyította, más műfajban is tehetséges.) Persze nem ők az elismert, élvonalbeli magyar írók, sőt, de eljutnak azokhoz, akikhez kell, és javarészt sikert is aratnak. Lehet fanyalogni, de az örökérvényű brechti megállapítás, miszerint a közönséget leváltani nem lehet, igaz az olvasókra is, őket sem lehet. Úgyhogy nem mondanám, hogy általánosságban igaz, hogy az olvasók tartózkodnának a magyar szerzők műveitől. És igazából a tartózkodás nem igaz a már befutott magyar írók, és a (nem feltétlenül jól író, de valamilyen okból) celeb szerzők esetében sem. Őket eladja a nevük.

Milyen kihívásokkal szembesül szerinted egy magyar író, amikor hazai a közönség figyelmét szeretné felhívni?

Úgy gondolom, a legnagyobb kihívással a nem zsánerirodalmat író első könyves szerzők szembesülnek, de ők sem egy egységes csoport. Akinek sikerül jegyzett és a szakma által elismert kiadónál megjelenni, nagyobb hírverést kap a könyves fórumokon, több esélye van arra, hogy eljusson a potenciális olvasóközönségéhez, ami aztán majd dönt a további sorsáról, hiszen önmagában az, hogy egy irodalmi kiadóáll a háttérben, még nem biztos út a sikerhez, még ebben az esetben is könnyen megtörténhet, hogy a vájtfülű olvasó elfordul a szerzőtől, egyúttal kijelenti, na, ha ez a kortárs magyar irodalom, akkor nem kér belőle. Azok a hozzájuk hasonló, szintén nem zsánert író szerzők azonban, akik kisebb, vagy profiljában nem elsősorban szépirodalmi kiadónál, ne adj isten magán- vagy fél magánkiadásban jelennek meg, csak a jó szerencséjükre számíthatnak. (Hozzáteszem, a magánkiadás valóban kényes terep, nem véletlen az a sok kritika, ami éri, de nagy kiadó gondozásában is olvastam olyan könyvet, amivel kapcsolatban felmerült bennem a kérdés, látta ezt a szöveget szerkesztő!?)

A távolságtartás összefügghet azzal, hogy az adott szerző milyen műfajban alkot?

Igen. Ahogy már említettem, azoknak az íróknak, akik zsánerirodalomba nem sorolható, magasabb nyelvi szintű, lélektani, karakterközpontú történeteket írnak (nevezzük őket middlebrow íróknak), kevesebb az esélye, hogy felfigyeljenek rájuk. Ennek talán a legfőbb oka, hogy rengeteg könyv jelenik meg, nagyon nehéz szelektálni, másrészt, ha az író veszi a bátorságot, hogy recenziót kérjen irodalmi laptól, azzal szembesülhet, talán csak nem gondolja, hogy az X kiadónál (vagy magánkiadásban) megjelent könyvéről az ő folyóiratuk bármit is írni fog. Szóval, szűkösek a lehetőségek, amelyek lerövidítenék az utat a regénye és a potenciális olvasóközönsége között. És néha az olvasó is sznob. Ki a fene ez!!?, szisszen fel a szerző nevét olvasván, akárcsak Brian anyja, amikor meglátja a pucér Juditot.

A nehézségek tekintetében szerinted milyen ideális változtatásra lenne szükség annak érdekében, a magyar szerzők is kellő figyelmet kapjanak? Mivel lehetne vonzóbbá tenni a hazai olvasók számára a magyar szerzőket?

Nehéz kérdés. Egyrészt, mert a statisztikák szerint egyre csökken az olvasási kedv, a könyveknek nehéz felvenni a versenyt az egyre nagyobb számban elérhető mozicsatornák sorozataival. Aki meg még olvas (idő és pénz hiányában), sokszor biztosra megy, egy több nyelvre lefordított „világsiker” vonzóbb lehet számára, mint egy magyar szerző műve, pláne, ha eleve vannak rossz tapasztalatai. Másrészt kevesebb az olyan újság vagy folyóirat, ahol rendszeresen megjelenhetne egy kedvcsináló könyvismertető vagy értő kritika. Ugyanígy megszűntek azok a Tv és rádióműsorok, amelyek teret adtak a magyar szerzők bemutatkozásának. Marad az online felület, amely valószínűleg sokkal szűkebb réteget ér el.

Kizárólag a közösségi oldalakon megjelenő könyves véleményformálóknak szerinted van szerepe ebben az egész kialakult helyzetben?

Picit átfogalmazom a kérdést, lehet-e szerepe a könyves véleményformálóknak, hogy változtassanak a kialakult helyzeten? Nem kijelentem, csak feltételezem: igen. A magyar szerzők jelentős többsége csak a Molyon, vagy esetleg bloggerektől kap visszajelzést a könyvéről. Ezek az értékelések azonban az esetek jelentős többségében leginkább érzelmi alapú megközelítések, például: nem tetszett, mert egyik hőst sem tudtam megszeretni; miért nem írt az író többet erről vagy arról a szereplőről; miért nem lett happy end a vége és hasonlók. Sok helyen lehet ma kreatív írást tanulni, talán jó lenne egy blogger-képző is, ahol az ott végzettek, az elsajátított szakmai ismeretek birtokában kitölthetnék azt az űrt, amit a korábban említett, elhalófélben lévő médiumok hagytak maguk után.

Minél több a széleslátókörű, elkötelezett blogger, annál több a lehetősége az arra érdemes magyar szerzőknek eljutnia az olvasókhoz!

BÓDI PÉTER

Bódi Péter 1991-ben látta meg a napvilágot Miskolcon. Főként prózával foglalkozik. Diplomáját a Képzőművészeti Egyetemen szerezte 2018-ban, jelenleg pedig egy civil szervezetnél dolgozik. Eddigi regényei közé tartozik a *Szétírt falak* (2012), *Hipster* (2017), *Engedetlenek* (2018) és *Hype* (2021).

Mi a személyes tapasztalatod, az olvasók valóban tartózkodóbbak a magyar szerzők műveivel szemben?

Nem szeretek felolvasni, és valószínűleg éppen ezért sosem fogom elfelejteni, amikor egyszer elvállaltam egy alkalmat a kiadómnak valami kisebb irodalmi fesztiválon, és a mi blokkunk egy fiatal zsánerszerzőket bemutató esemény után volt. Ahogy a szervezők bemondták, hogy mi jövünk, kiürült az amúgy tömött terem. Sok ilyen példát tudnék még mondani. Szerintem a zsánerirodalom olvasói nyitottak a hazai szerzőkre, a szépirodalommal foglalkozók kevésbé, de erről a közegünk tehet. Kifejezetten káros olyanokat mondani, hogy ma már senki sem olvas meg senki sem vesz könyveket. Vesznek, olvasnak, csak nem minket. A hazai kortárs szépirodalom elengedte az olvasók kezét. Lehet panaszkodni, vagy le lehet vonni a tanulságokat.

Milyen kihívásokkal szembesül szerinted egy magyar író, amikor hazai a közönség figyelmét szeretné felhívni?

Rengeteg káros beidegződésünk van. Az egyik az, hogy folyton alárendeljük magunkat, magyar Hemingway-ket, Bret Easton Elliseket meg Sally Rooney-kat akarunk kikiáltani, ahelyett, hogy a saját hangunkat keresnénk. Nekem mindig rosszul esik, amikor ilyeneket látok molyon, hogy én vagyok a magyar Irvine Welsh – mindössze azért, mert írok drogokról és káromkodnak a karaktereim. A másik az, hogy a nálam egy tízessel fiatalabb szerzőket figyelve azt látom, hogy még ők is ugyanazt a gicscsparádét művelik le, mint amit az előző generációk. Szépen megfogalmazott, üres bölcselkedéseket írnak, meg képesek huszonegynéhányévesen olyanokat mondani, hogy az írással a lelkükből tépnek ki egy darabot, és még a szerzőfotókon is ugyanazokat a pózokat veszik fel, mint az előző generációk.

Ennek nyilván az az oka, hogy az előző generációkból kerülnek ki a mentorok, a döntéshozók és a különböző kuratóriumok tagjai. Ha felvesszük ezeket a pózokat, és közben sorra olvassuk az idős szerzők műveit, majd reszkető térddel állunk sorba dedikálásért, hogy aztán olyanokat mondhassunk az idősebb szerzőkről, mintha Istenek volnának, akkor bizony relatíve könnyű ösztöndíjakat és különböző lehetőségeket kapni. A közvélekedéssel ellentétben ebből még meg is lehet idővel élni, akár még úgy is, hogy közben ellenzékinek vallja magát az ember. Ha jól csinálja a kolléga, néhány év alatt elismert íróvá válhat – de ezeket a szerzőket sokkal kevesebben olvassák, mint az a médiamegjelenésekből látszik, hiszen egy ilyen önmagával kommunikáló irodalmi közeg kirekeszti az olvasót.

A legtöbb prózaíró egyszerű dolgokat mutat be bonyolult formában, holott van a szépirodalomban egy olyan – olvasóbarát – megközelítése is, mikor bonyolult folyamatokat próbálunk meg bemutatni közérthetően, izgalmas olvasási élményre törekedve. Erre itthon azt mondják, hogy limonádé; de csak akkor, ha hazai szerző írta a művet.

A távolságtartás összefügghet szerinted azzal, hogy az adott szerző milyen műfajban alkot?

Sajnos igen, és ezt sosem értettem. Hogy lehet olyat mondani, hogy valaki nem olvas, mondjuk, sci-fit? Ez olyan, mintha azt mondaná valaki, hogy nem szereti a zöldségeket. Melyiket? Mindet próbáltad már? Az ilyen kijelentés csak előítéletből és beidegződésekből fakadhat, és rengeteg élménytől fosztja meg az embert, de sajnos nagyon általános és minden közegre jellemző. Ráadásul ma már a zsánerirodalomnak is megvannak a maga úttörői, szerencsére itthon is, és ezek a szerzők semmivel sem írnak rosszabbul vagy üresebben, mint az ünnepelt szépíróink.

Ha rajtam múlna, ezt az egész zsánerdolgot elengedném, mert leginkább külsőségekről szól. És ami még ennél is fontosabb: zsánerművekre nem nagyon lehet állami támogatásokat kapni, tehát egy krimikre specializálódott kiadó nem teheti azt meg, hogy bezsebeli tíz könyvre az NKA-támogatást, ezeket a könyveket kinyomja párszáz példányban, aztán anélkül, hogy megpróbálná őket eljuttatni az olvasókhoz, mehet az összes példány a Könyvudvarba meg a TKK-ba.

Egy zsánerkiadónak meg kell küzdenie az olvasókért – és ezt meg is teszi, miközben a szépirodalmi kiadók ülnek a képzelt trónjukon, és onnan osztják az észt, miszerint még több állami támogatást érdemelnének, úgy, hogy közben egyre kevesebben figyelnek rájuk.

A nehézségek tekintetében szerinted milyen ideális változtatásra lenne szükség annak érdekében, a magyar szerzők is kellő figyelmet kapjanak? Mivel lehetne vonzóbbá tenni a hazai olvasók számára a magyar szerzőket?

Ez a mi hibánk. A szépirodalom mára, egy akkora országban, mint a miénk, lényegében szubkultúrává vált, és közben úgy viselkedünk, mintha rajtunk állna vagy bukna az ország sorsa. Közelebb kell engedni az olvasókat, olyan műveket kell írni, amik róluk szólnak, vagy olyat mutatnak be, amire nincs rálátásuk. Ha az a célunk, hogy hetven-nyolcvan éves professzorokat nyűgözzünk le, akkor annak az lesz a vége, hogy olyan irodalmunk lesz, amit csak hetvenes-nyolcvanas professzorok fognak értékelni.

Szeretek megoldásorientált lenni, de ha valaki ránéz a szakmai előmenetelemre, akkor az azért egyértelmű, hogy ezt a helyzetet nem én fogom megoldani. Sokat dolgozom, és igyekszem olvasmányos, izgalmas stílusban írni, de eladni még magamat sem tudom igazán, nemhogy az egész kortárs irodalmi közeget. Ez nem is feltétlenül a mi dolgunk, nem minden alkotói szemlélethez passzol a nyomulás. Szerintem, ha általában véve lazábban kezelnénk az irodalmat, és nem vennénk magukat olyan rohadt komolyan, akkor elérhetőbbnek tűnnénk az olvasóknak, és erre ma már szükség van. Hogy valami pozitívat is mondjak: szerintem a fiatal költőink ilyen téren jól szerepelnek, aminek talán az a fő oka, hogy a közösségi médiában a költészet meglepően jól tud pörögni, és ezt egyre több fiatal költő használja ki, egyre ügyesebben.

Kizárólag a közösségi oldalakon megjelenő könyves véleményformálóknak szerinted van szerepe ebben az egész kialakult helyzetben?

Persze. Én olyat egyre ritkábban hallok, hogy „olvastam egy kritikában, hogy…”, de olyat, hogy „XY posztolt egy érdekes könyvről” egyre gyakrabban. Én se tudom, mikor olvastam utoljára kritikát, még a saját könyveimről szólókon is csak átfutok, de közben a reggeli kávémat én is nyilván a feedem átnézésével kezdtem ma is, és pl. tőled is olvastam könyvajánlót. Én úgy

gondolom, egyre nagyobb hatalmatok van az irodalmi közegben, és aki ezt nem veszi észre, az nem él a mában. Ezt már a kiadók is felismerték – a kisebb szépirodalmi kiadók és főleg a nagyobb zsánerkiadók –, legalábbis én ezt látom azokból az együttműködésekből, amik eljutnak hozzám. Ennek vannak előnyei és hátrányai. A hátránya nyilván az, hogy a legtöbben érthető távolságtartással kezelitek a kortárs magyar irodalmat, és így mi még távolabb kerülhetünk az olvasóktól, másrészt viszont ez egy sokkal demokratikusabb, olvasóközpontúbb megközelítést hozhat el, hiszen ti sokkal inkább mentek az ízlésetek után, mint egy irodalmi folyóirat szerkesztősége. Mindkét fél részéről nyitottságra lenne szükség, viszont azt le kell szögezni, hogy nekünk nagyobb szükségünk van rátok, mint nektek ránk.

Hype

Egy csapat egyetemista Olaszországba utazik. Az ő gondolataikat, érzéseiket követhetjük nyomon a regényben. Szorongás, megfelelés, dominancia, alárendeltség, elhibázott döntések. Egy generáció zűrzavaros, csapongó élete elevenedik meg az olvasó előtt. Egy olyan világ, ahol a korlátok nem olyan erősek, így a szabadságérzet kihasználása erőteljesen jelen van. Legyen szó erőszakról, szexről, drogokról vagy párkapcsolatról. Vajon tényleg ennyire “elcseszett” az adott korosztály, vagy sokkal céltudatosabbak, sokkal erősebb a hangjuk? Esetleg az útkeresés okán kerülnek olyan szituációkba, ami egyeseket megbotránkoztat?

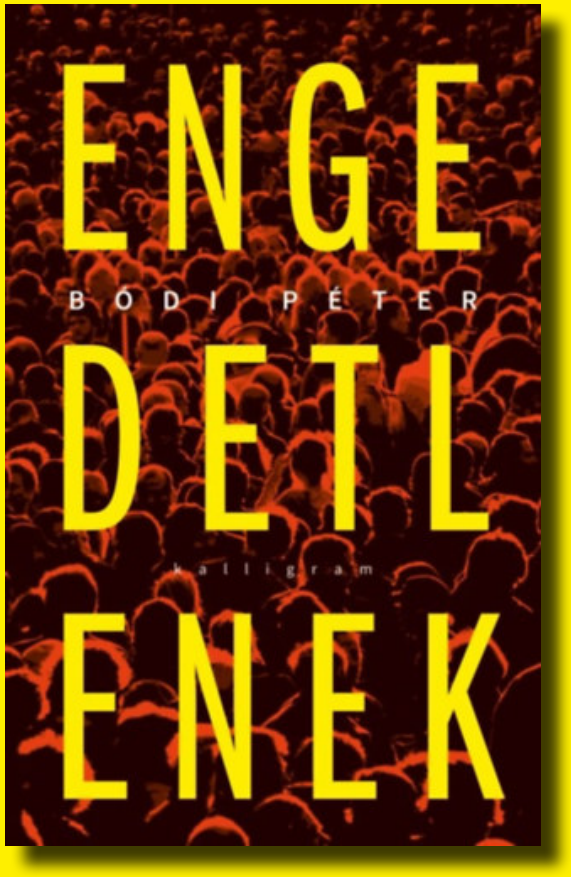
Másfél nap alatt elolvastam, ami a szokatlan és egyedi stílusnak köszönhető. A regényben a szereplők egymásnak küldött, chatszerű üzeneteiből bontakozik ki a cselekmény, a karaktereket ezekből a rövidebb szövegekből ismerhetjük meg. Emiatt nagyon dinamikusan lehet haladni az olvasással. A szabados nyelvezet, rövidítések és helyesírási hibák teszik igazán valóságossá. Bizonyos szinten magamra ismertem. Online csevegések során én szinte ugyanígy használom a nyelvet.

A történet szempontjából kicsit hadilábon állok az értékeléssel. Kettősséget érzek. Egyrészről van bennem egyfajta ellenérzet, nem lehet, hogy egy ekkora csapatban mindenki ennyire szabad legyen. Hogy a kötetben megjelenő drog ennyire természetes. Illetve néhány üzenet már felért egy kisregénnyel, ami megint csak szokatlan. Szerintem az ilyen hosszúságú beszámolókat inkább telefonon bonyolítják a fiatalok. Főleg, ha olyan kényes témáról van szó, mint a drog használat, vagy annak terjesztése.

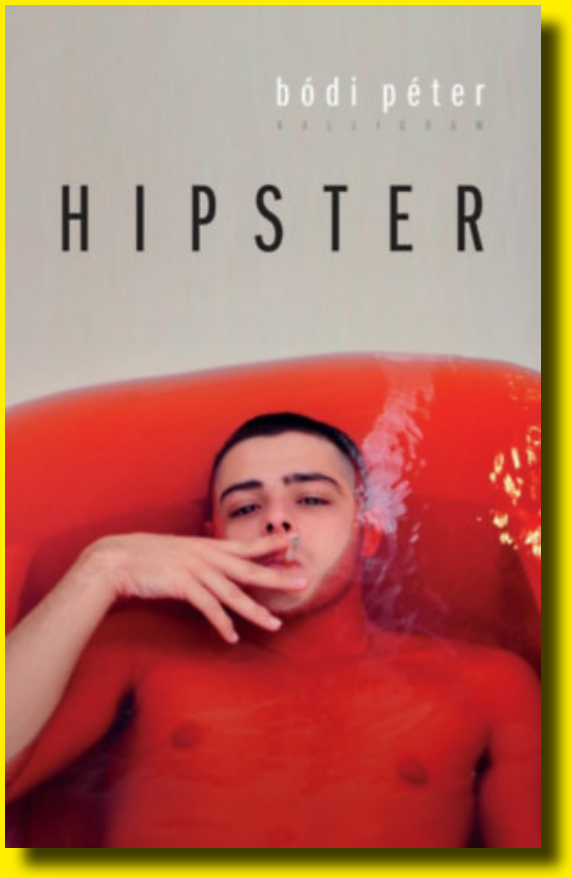
Ugyanakkor minél többet gondolkodtam a történeten és a szereplőkön, rá kellett jönnöm, ez a valóság. Bármennyire is szeretnék hinni az élet szép és egyszerű voltában. Fiatalon én is ilyen voltam, szertelen, meggondolatlan. A baráti társaságom szintén hasonló volt. Feszegettük a határainkat. Túléltük, és talán kijelenthetem rendes felnőttek lettünk mindannyian.

Bódi Péter szerzői hangja friss és üde színfoltja a hazai irodalomnak. Sokkal több figyelmet érdemelne. Ha szereted az őszinte, nyers és kissé sokkoló történeteket a fiatalokról, akkor ismerkedj meg te is a szerzővel. Én feltettem a kívánságlistámra a korábbi munkáit.

”Manapság a felnőtté válás azt jelenti, hogy kialakítunk magunk körül egy unalmas, nem túl mozgalmas életet, majd belenyugszunk az állóvízbe. Aki nem így tesz, az a „sosem fog felnőni” kategóriába esik. Nem fura ez? Kedves kis robotokat nevelnek belőlünk. Eddig csak feketében vagy fehérben láttam a jövőt, pedig most minden olyan szürke.

FEKETE JUDIT

Fekete Judit író, a Central Kiadói Csoport korábbi marketing vezetője, író. Első regénye, *Az őrület határán, Kálmán Lili munkanélküli naplója* számomra igazi felüdülés volt. Amellett, hogy szórakoztatott, bemutatta a munka világa, az álláskeresés szövevényes buktatóit. Több alkalommal személyesen is találkoztunk már, mindig jót beszélgetünk közös szenvedélyünkről, a könyvekről.

Mi a személyes tapasztalatod, a hazai olvasók valóban tartózkodóbbak a magyar szerzők műveivel szemben?

Én úgy érzem, ma már nem olyan rossz a helyzet, mint 10-15 évvel ezelőtt, és van pár hazai kiadó, aki az elmúlt években elég sok munkát tett abba, hogy a hazai szerzők műveivel szemben ne legyen előítélet. De a javuló tendencia ellenére azért még mindig nehezebb egy kezdő magyar írónak elindulni a pályán, és ott is maradni, mint egy külföldi írónak itthon.

Milyen kihívásokkal szembesül egy magyar író, amikor hazai a közönség figyelmét szeretné felhívni?

Egyrészt óriási a választék. Még a legjobb nevű szerzőknek is nehéz dolguk van ilyen őrületes mennyiségű újdonság mellett. Ebből adódik, hogy ahhoz, hogy látszódjon a szerző, elég tetemes marketing büdzsét kell rááldozni, legalább 2-3 könyv erejéig biztosan, mire beindul a szerzői karrier, és ezt nem minden kiadó engedheti meg magának. Ha pedig nincs elég marketing, egy vagy két kötet után sajnos a fogyás sem lesz az igazi, eltekintve azon ritka esetektől, amikor valaki szinte berobban már az első könyvével. De ez a ritkább eset. Többnyire hosszú évek sok munkája és marketing költsége az, ami remélhetőleg aztán megtérül.

A távolságtartás összefügghet azzal, hogy az adott szerző milyen műfajban alkot?

Én nem gondolom, hogy műfaji kérdés lenne a távolságtartás mögött, ha van ilyen, akkor ez inkább talán annak köszönhető, hogy a magán és szerzői kiadások jócskán megszaporodtak az elmúlt években, és ezek a könyvek sok esetben nem mennek át azon a kiadói szűrőn, amire egy könyvnek szüksége van. Ha egy olvasó már másodszorra emel le a polcról egy drága, és szinte olvashatatlan könyvet, harmadszorra nagyon is meggondolja, hogy magyar szerzőtől olvasson, még akkor is, ha ez egy durva és sarkos általánosítás lenne. A könyv egyre drágább, így nyilván az olvasók is nagyon megválogatják, kitől és mit olvasnak.

A nehézségek tekintetében milyen ideális változtatásra lenne szükség annak érdekében, a magyar szerzők is kellő figyelmet kapjanak? Mivel lehetne vonzóbbá tenni a hazai olvasók számára a magyar szerzőket?

Ez egy nagyon nehéz kérdés, mert ehhez sokkal több pénzre (és itt most nem csak a marketing büdzsére, hanem egy kiadói létszám növelésre, egy cég tőkéjére is gondolok,) és támogatottságra lenne szüksége magának a kiadónak is, hogy a magyar szerzőre sokkal több figyelem és költés jusson. A szerzőt menedzselni kell, rengeteg felületet kell adni neki, hogy bemutatkozzon,

rendezvényekre vinni, író-olvasó találkozókat kell szervezni, sok-sok megjelenésre és hirdetésre lenne szükség, interjúkra, tévés és rádiós beszélgetésekre van szükség, és a hazai kultúra támogatottsága is szörnyű állapotban van. Nézzük csak meg például azt, hogy ma hány lapnak vagy internetes oldalnak van olyan kult-rovata, ahol mondjuk rendre megjelenhet könyvkritika. Egyre kevesebb, de ezt el lehet mondani lassan minden platformról. A kultúra, mint olyan, egyszerűen már nem kap elég teret.

Kizárólag a közösségi oldalakon megjelenő könyves véleményformálóknak van szerepe ebben az egész kialakult helyzetben?

Én nagyon hiszek abban, hogy igenis alakuljon ki egy egészséges kritikai közeg az adott könyvről, jöjjenek a negatív és a pozitív visszajelzések is, (amennyiben ez nem fajul a személyeskedésig), ezért én inkább azt mondanám, köszönöm minden könyves véleményformálónak, hogy ezzel foglalkozik, mert ez rengeteg belefektetett energia, sok esetben pedig nem váltható pénzre, a fent említett okok miatt. Van szerepe a könyves influenszereknek, mégpedig fontos szerepe van, mert lassan a hagyományos értelemben vett sajtós kritika teljesen kihal.

Kiadói munkatársként, hogy látod, menynyire kell más stratégiát alkalmazni marketing szempontból magyar író esetén?

Nagyon. Magyar író esetében egyrészt sokkal könnyebb a dolgunk, mert a szerző ugye itt van, mozdítható, bármikor bármit lehet kezdeni a könyvvel, sokkal közelebb hozhatjuk a szerzőt az olvasójához, ami tényleg nagy előny. Viszont cserébe nehezebb is elérnünk, hogy kitűnjön, hogy átüsse azt a bizonyos falat, pontosan azért, amiről itt beszélünk, hogy a hazai könyvek fogyásába sokkal több energiát és pénzt kell tenni. Hosszútávfutónak kell lenni, folyamatosan építkezni és minden lehetséges módon bebújni minden rés alatt, hogy egy pár év alatt beérjen a munka. Szép kihívás!

Szerzőként mi az a plusz, amit megtehet annak érdekében, jobban magára irányítsa a figyelmet, elérve akár azt, egy kiadó felkarolja?

Mindenképp érdemes aktívan kommunikálni a social média platformjain, ha valaki képes kiépíteni egy saját bázist, az már eleve a kiadónak is egy hatalmas segítség, hisz általában arra már nem igazán van kapacitása egy kiadónak, hogy a szerzők self-brandingjét is magára vegye. Nem kell itt nagy dolgokra gondolni, nem kell lenge öltözetben a tik-tokon énekelni, komolyan, annyi kell csak, hogy egyetlen csatornán hiteles és tartalmas kommunikációt folytasson a szerző, és persze rendszeresen.

Én azt gondolom, ezt mindenképpen érdemes megtenni, és ezen felül persze óriási erőt jelent, ha a szerző aktívan promotálja a könyvét, eljár könyvtárakba beszélgetni, vidéki közösségi helyekre, szóval minden belefér, ami a könyv és a szerző nevének jót tesz.

MARKOVICS BOTOND

Markovics Botond, aki írói álnéven Brandon Hackett néven is ismert, hatszoros Zsoldos Péter-díjas magyar sci-fi író. Első novellás kötete 2002-ben jelent meg. Immáron több, mint tíz regénye jelent meg. Jelenleg az Agave Könyvek szerzője.

Mi a személyes tapasztalatod, az olvasók valóban tartózkodóbbak a magyar szerzők műveivel szemben?

Mivel elsősorban a hazai spekulatív fikciós irodalomban vagyok érintett, ezért főként erről tudok beszélni.

Mindig is volt egy olvasói réteg, amely óvatosabb, elutasítóbb a magyar szerzőkkel (de ez egyébként igaz általánosságban a magyar kultúrával szemben, legyen az popzene, filmek, képregények, stb.), mondván, ami magyar, az nem lehet elég jó.

A könyveknél ebben szerintem még a ,90-es években elburjánzó angolszász álnévhasználat is szerepet játszott. A rendszerváltás után a hazai olvasók számára megnyílt a válogatás és szűrés/cenzúra nélküli angolszász/nyugati irodalom, és mindenki angolszász fantasztikumot akart olvasni, ez oda vezetett, hogy a magyar írók többsége is angolszász álnéven kezdett el írni, mert sokkal több olvasó vette meg egy angolszász álneves magyar szerző könyvét, mint egy magyar szerzői névvel megjelenőt. Ez még a 2000-es években is jellemző volt, és csak az utóbbi években kezdett erősen megváltozni. Viszont ami egyik oldalon piaci előnyt jelentett, az az olvasók egy másik részénél ugyanakkor elutasításként jelentkezett, és a magyar szerző könyve összemosódott az álnév alatt írt rossz könyv képével, amitől óvakodni kell. Ez az álnév-divat a 2010-es évekre, a 90-es évek kontextusának híján már ráadásul nehezen is volt értelmezhető, így ez csak tovább növelte sok olvasó elutasítását.

Még ma is bőven találni a molyon olyan véleményeket remek magyar zsánerregények alatt, hogy „ahhoz képest, hogy magyar” vagy „nem gondoltam volna, hogy magyar” vagy „nem szoktam magyar szerzőt olvasni, de”. Ezeket sokszor dicséretnek szánják, de közben meg mélyen ott van bennük az előítélet.

Milyen kihívásokkal szembesül szerinted egy magyar író, amikor hazai a közönség figyelmét szeretné felhívni?

Először is, kezdőként, első könyvvel megjelenni mindig a legnehezebb. Egy nevesebb kiadóhoz szinte lehetetlen bejutni első kézirattal: kell hozzá egy izgalmas koncepció, egy még jobb regény, plusz nem árt, ha a szerző tud a közösségi oldalakon kommunikálni, érdekes tartalmakat nyújtani (nem csak önmagát fényezni), de ez még mindig nem elég, mert kell hozzá nagy adag szerencse is, pl. hogy a megkeresett kiadó éppen olyan helyzetben legyen, hogy érdekelje egy magyar szerző regénye, a könyv belepasszoljon a kiadói portfólióba, és valamit érzelmileg is eltaláljon a döntéshozóknál, ami miatt pl. az anyagi megtérüléstől függetlenül is esélyt adnak a könyvnek, stb.

Persze, ma már nem kell feltétlenül kiadó a megjelenéshez, hiszen bárki maga is kiadhatja a könyvét. Azt azonban fontos tudni, hogy egy magánkiadásban megjelent könyv a legtöbb olvasónál azonnali bizalmatlan-

ságot eredményez. Ezen felül egy magánkiadású könyv nagyon nehezen tud bekerülni a terjesztésbe, könyvesboltokba, pláne eljutni addig, hogy a szerzővel még akár könyves oldalak is foglalkozzanak. Sajnos a magánkiadás sokszor arról szól, hogy mennyi pénzt tudsz a saját könyved megjelenésére, marketingjére fordítani, és értesz-e egyáltalán a marketinghez. Mert csak így van esélyed elég nagy zajt csapni. És sajnos sokszor nem is azoknak van meg erre a lehetősége, akik valóban jó könyvet is írtak.

Na, de tegyük fel, hogy valakit felkarol egy menő kiadó, és kiadja az első könyvét. Mi történik ilyenkor? Lehet a könyv sikeres vagy kevésbé sikeres, ez még mindig nem sokat jelent, ugyanis egy könyv nem könyv, egy szerző életképessége, jövője kb. három kötetnél kezd el körvonalazódni, ennyi idő alatt derül ki, hogy lesznek-e hosszú távon olvasói, egyáltalán be meri-e vállalni a kiadó a következő könyvét is, mert azt nem szabad elfelejteni, hogy a kiadók elsősorba üzleti vállalkozások.

És itt van még egy nagyon súlyos szempont, amivel mi magyar fantasztikus írók mindannyian szembesülünk, függetlenül attól, hogy ki hány könyvet írt, hány példányt vesznek meg a regényeiből.

Ha egy olvasó belép egy könyvesboltba (vagy könyves webshopba), és szeretne venni mondjuk két sci-fi/fantasy könyvet, mert ennyire van mondjuk pénze, akkor odamegy a fantasztikum polchoz, és mit lát? Egy amerikai regény magyar kiadását, amiből nemrég készült sikerfilm, egy másikat, amiből sikeres sorozat futott egy streaming csatornán, egy harmadikat, amelyik megnyerte a Hugo/Nebula/World Fantasy-díjat, egy negyediket, ami egy évtizedes klasszikus, a szerzőjének a nevét mindenki ismeri, egy ötödiket, amelyet George R. R. Martin vagy más ismert szerzők ajnároznak, és a kiadója szerint is az év/évtized durranása.

És hatodiknak ott van mellettük egy magyar szerző regénye.

És ebben a versenyhelyzetben kell a magyar zsánerkönyveknek helyt állnia, és elérni azt, hogy az olvasók számára érdekesek legyenek. Én komolyan nagy hálás vagyok, hogy ilyen körülmények között is ennyi olvasó bizalmat szavaz a könyveimnek, de mindezért manapság már a könyv megírásán túl is egészen sokat kell dolgozni.

A távolságtartás összefügghet azzal, hogy az adott szerző milyen műfajban alkot?

Én azt látom, hogy a szépirodalom ebben sokkal tudatosabb, és tud a sok évtizedes magyar irodalmi hagyományokra alapozni, attól függetlenül, hogy a zsánerkönyv kiadás kizárólag a könyvpiacból él, itt nincsenek támogatások, pályázatok, ösztöndíjak. A magyar szépírók imidzsén a szépirodalmi kiadók nagyon aktívan dolgoznak, míg a fantasztikus irodalomnál ez talán mintha csak az utóbbi években kezdődött volna el, de még ez is csak a „top” zsánerírókat érinti, viszont egy első kötetes szépíró még így is gyakran több lehetőséget, irodalmi, szakmai figyelmet kap, mint egy befutott, és sokkal több olvasóval rendelkező zsáneríró. Ez elég fura kettősség, és nyilván az amúgy a lassan oldódó lektűr vs szépirodalom esztétikai alapú ellentéthez is visszavezethető.

A nehézségek tekintetében szerinted milyen ideális változtatásra lenne szükség annak érdekében, a magyar szerzők is kellő figyelmet kapjanak? Mivel lehetne vonzóbbá tenni a hazai olvasók számára a magyar szerzőket?

Ez nehéz kérdés. A hazai szerző márkaépítés szerintem nagyon fontos lenne, de erre sokszor nincs kiadói kapacitás, sem elegendő pénz és tőke sem. Magánkiadások esetén pedig a bizalmat is sokkal nehezebb kiépíteni az olvasók felé, főleg, mert rettentően sok cím és szerző próbál kitűnni a tömegből, nincs meg a kiadói válogatás „biztonsága” sem, a sok cím egyre nagyobb zajt generál, és így még nehezebb kiszemezgetni az érdekes könyveket.

Az biztos, hogy segítene, ha értő olvasók értő gondolatokat osztanának meg az erre érdemes könyvekről, de ez is nehéz, mert rengeteg alzsáner létezik, és mindenki mást szeret.

Kizárólag a közösségi oldalakon megjelenő könyves véleményformálóknak szerinted van szerepe ebben az egész kialakult helyzetben?

A kialakult helyzetben szerintem nincs. Azon túl, hogy nyilván itt is megvannak azok az olvasók, akik elvből nem olvasnak magyart, mindenkinek joga van ahhoz, hogy azt olvasson, ami érdekli, ne pedig kényszerből vegyen a kezében olyat, amit alapból nem olvasna el. Most science fiction íróként pl. felvethetném, hogy hiába van rengeteg olvasóm, de mégis jóval kevesebb a könyves blog/influenszer köztük, aki nem csak elolvassa a könyvet, hanem ír is róla, de közben kb. tíz éve meg ez meg pont fordítva volt, akkor meg mondjuk a fantasy és a weird nem kapott túl sok figyelmet.

Szóval, a közösségi könyves véleményformálóknak a kialakult helyzetben nincs szerepe, viszont biztos, hogy még tehetnek azért, hogy ez javuljon. Például ha azok, akiknek ellenérzéseik vannak a magyar zsánerkönyvekkel, ezt félretéve kicsit körbenéznek, hogy milyen izgalmas zsánerkönyvek születtek akár csak az elmúlt egy évtizedben. Biztos vagyok benne, hogy van legalább tíz kiemelkedő regény, de évente is biztos, hogy megjelenik néhány, amelyek egyike-másika érdeklődéstől függően érdemes lehet a figyelemre. Szerintem már csak ennyi is sokat tudna segíteni.

FELFALT KOZMOSZ

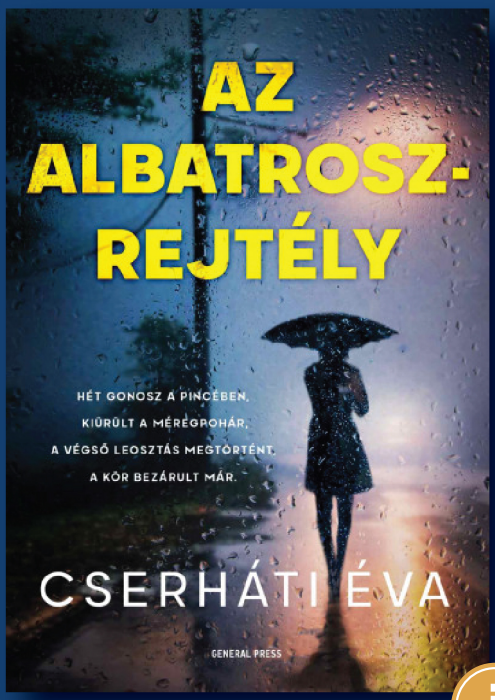
A távoli Tanzer bolygón a tudományos pályára készülő Emily Schroeder és két kistestvére, a csillagközi felfedezésekről álmodó Kaito és a táncművészetért lelkesedő Diali az elsők közt észlelik az égbolton szupernóvaként felragyogó kozmikus jelenséget, amely ahelyett, hogy elhalványulna, egyre csak növekszik, és mintha az egész világmindenséget akarná felfalni.

Egyesek szerint ez az Univerzum haldoklásának elsőként észlelt pillanata. Az elmélet sokakat rettegéssel tölt el, míg másokat vallásos fanatizmusba kerget, mert senki nem tudja, mi történik, amikor a vakító fényár eléri a Földet. Emily, Kaito és Diali a maguk módján próbálnak szembeszállni a fenyegető apokalipszissel, és kénytelenek megkérdőjelezni mindazt, amit Univerzumról, létezésről és szabad akaratról gondolnak.

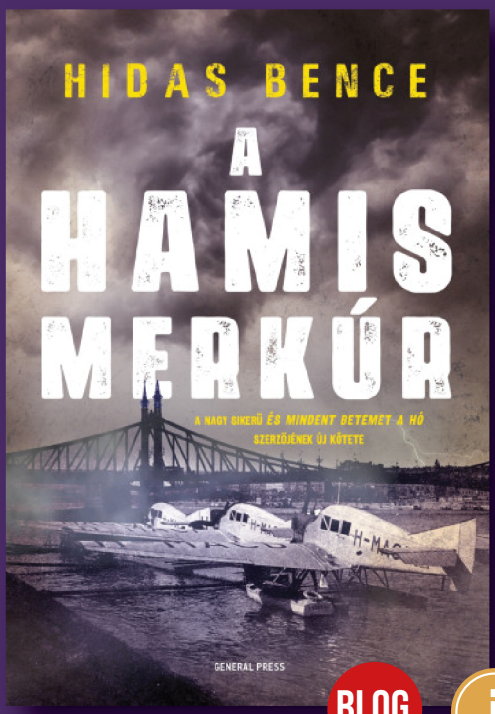
Markovics Botond (Brandon Hackett) évszázadokon és fényéveken átívelő regényében meghökkentő kozmológiai elméletek, nagyszabású szupertechnológiák és felfoghatatlan világokba tartó űrexpedíciók sorakoznak fel a civilizáció védelmében, miközben briliáns elméjű tudósok, halhatatlan diktátorok és elszánt vallási vezetők küzdenek vélt igazukért.

ISMERD MEG A GENERAL PRESS MAGYAR SZERZŐIT!

BLOG

BENYÁK ZOLTÁN

Benyák Zoltán leginkább fantasy és szürrealista témájú munkáiról ismert. Első regénye 2007-ben jelent meg, *Veszett lelkek városa* címmel, Jonathan Cross álnéven. Azóta már számtalan regényben kipróbálta magát, különböző műfajokban. 2011-ben találkoztam vele először, a *Háború gyermekei* című regénye került a kezembe. Majd jöttek szépen sorba a többiek. Az egyik kedvencem az *Ars Fatalis*, ami elképesztően egyed, izgalmas, és méltatlanul kevés figyelmet kapott. Legutóbbi munkája a *Requiem*, amely az egyik legnagyobb sci-fi, fantasy kiadónál, a Fumax-nál jelent meg.

Mi a személyes tapasztalatod, az olvasók valóban tartózkodóbbak a magyar szerzők műveivel szemben?

Szerintem ez a jelenség mostanra nagyrészt kipusztult. Persze biztos maradt egy-két megrögzött olvasó, aki szerint minden jobb, ami külföldi, és kétségtelen, hogy az „idegenségnek” mindig is lesz egy sármja. De nagyrészben elmondható, hogy a mai magyar szerzők már nem rohannak úgy álnevet választani, ahogy egykor tettük.

Milyen kihívásokkal szembesül szerinted egy magyar író, amikor hazai a közönség figyelmét szeretné felhívni?

A folyamatosan csökkenő olvasótáborra rázúduló egyre nagyobb megjelenések közül kellene kitűnni. Az elmúlt tíz évben a jelentősen kevesebb ember fog kezébe rendszeresen könyvet Magyarországon, miközben nagyjából 12 ezer cím jelenik meg évente! Aki most kezd publikálni, az azt fogja érezni, hogy olyan homokszem a strandon, amire még csak rá se lépnek!

A távolságtartás összefügghet azzal, hogy az adott szerző milyen műfajban alkot?

Hát ehhez statisztikát kellene nézni, de szerintem ilyen adatok nincsenek. Lehetséges, hogy vannak műfajok, ahol jobban kedvelnek az olvasók egy nyugati nevet.

A nehézségek tekintetében szerinted milyen ideális változtatásra lenne szükség annak érdekében, a magyar szerzők is kellő figyelmet kapjanak? Mivel lehetne vonzóbbá tenni a hazai olvasók számára a magyar szerzőket?

Hát ez a legnehezebb kérdés. Leginkább azokkal nehéz (esélytelen) a verseny, akiket Hollywood, vagy Netflix esetleg más streaming megfilmesít. Az olyan marketingerő, amivel a magyar közeg nem tud szembenézni. És ezek a platformok nem arról híresek, hogy a magyar irodalmat figyelik kiválóságok után kutatva. Az ideális változtatás az lenne, ha magyar és a külföldi mozgóképek megegyező arányban jelennének meg. Na ilyen se lesz egy darabig.

Kizárólag a közösségi oldalakon megjelenő könyves véleményformálóknak szerinted van szerepe ebben az egész kialakult helyzetben?

Mindenképpen. A könyvpiacot jelentősen befolyásoló hányada szerintem a Instagrammerek, Tiktokkerek. A fiatal közönség már nem a magazinokból merít olvasási ötletet. Az rég volt. A gyerekek egymásra hallgatnak, ennek a jelenségnek vannak jó és rossz oldalai is. Mikor nemrégiben az utolsó regényem, a Requiem megjelent, én is igyekeztem ezzel a dologgal élni, mert kétségtelen az, hogy a piac legnagyobb befolyásoló ereje civil kézben van a virtuális-szociális háló által.

REQUIEM
EGY KÜLÖNÖS TAVASZ EMLÉKEZETE

Ha van magyar szerző, aki sokkal több figyelmet érdemelne, az Benyák Zoltán. Immáron több, mint tíz éve követem, figyelem a munkásságát. Anno az első kötetével engem teljesen lenyűgözött. Az *Ars Fatalis* olyan varázslatos, szürreális világba repített el, amire nagyon kevés szerző volt eddig képes. Emlékszem, a kötet után Zafón Elfeledett könyvek temetője sorozata jutott eszembe róla. Aztán a többi könyve, az *Idő bolondjai*, *Csavargók dala* és a *Háború gyermeke* szintén megerősített abban, Zoltán rendkívüli tehetség.

Nem értettem, egy író, aki ilyen rátermettséggel és fantáziával van ellátva, miért szorul háttérbe? Miért nincsen sikerlistán minden megjelent műve? Sajnos az első könyvei megjelenéseinek idején nem volt ekkora online közösségi tér, nagyrészt a kezdetleges blogokra és a könyvesboltokra maradt a feladat őt ismertetni, prezentálni. Hozzá kell tennem, az első köteteinek borítója nem csak most, de már akkor se segítettek a figyelemfelkeltésben.

2016-ban az Athenaeum Kiadónál jelent meg a következő regénye, izgalmas köntösben. Szerencsére az érdeklődés is nagyobb volt iránta, egyre több olvasó ismerte a meg a nevét. Idén pedig még nagyobb lendületet kapott a munkássága, hisz legújabb regénye, a *Requiem* a Fumax Kiadónál látott napvilágot.

Létezik egy eldugott, paradicsomi sziget, rajta egy festői szépségű város. Paradiso különleges hely: csak egyetlen híd köti össze a világgal, így békéjét már hosszú ideje nem zavarta meg semmi.

Most azonban egyre több különös jelenség borzolja az ott lakók kedélyét. Az álmos kisváros csendjét négy vad motoros veri fel, miközben rejtélyes alakok formálják a sziget sorsát: az éj leple alatt nyomozó, pestisálarcos Doktor, egy misztikus képességekkel megáldott, fiatal nő és egy vén boszorkány, aki bizarr praktikáival igyekszik megmenteni egy bajba jutott lány életét. A rejtélyes bűncselekmények hálójában pedig hétköznapi emberek vergődnek, mit sem sejtve a közelgő végzetről.

Pár nap alatt olvastam el a regényt, még annak ellenére is, hogy nem egy pörgő, nagyléptékű történetről van szó. Sokkal inkább a hétköznapiságba bújtatott misztikusság, sejtelmesség volt, ami fogva tartott. Minden cselekménynek oka van, utalás lehet valamire. Mivel egy sorozat első részéről van szó, az elejétől fogva ott lebegett bennem az érzés, bámennyire is szeretném, a szerző csak bevezet minket a történetébe.

Szerencsére így is minden a helyén volt. Izgalmas és erőteljes karakterek. A városi hangulat felvázolása, a különleges események mind abba az irányba mutatnak, valami komoly dolog fog történni. Csak győzze kivárni az olvasó a folytatást.

Benyák Zoltán ismét bizonyította, lehet szépirodalmi igényességgel is szürreális, rémisztő történetet alkotni. Lehet részletes leírásokat, hangulatok papírra vetni úgy, hogy nem folyik szét a történet, nem válik unalmassá. Drukkolok a szerzőnek, hogy végre elfoglalhassa a megfelelő helyét a magyar kortárs irodalmi palettán.

KLASSZIKUS REGÉNYEK ÚJ KÖNTÖSBEN

FEDEZZÜK FEL ÚJRA AZ IRODALOM ÖRÖK KINCSEIT

Mindannyian találkoztunk már olyan könyvekkel, amelyeknek borítója már az első pillanatban megragadja a figyelmünket. Talán pont emiatt emeltük le őket a polcról egy könyvesboltban vagy kattintottunk rájuk egy online könyváruházban. Az utóbbi időben egyre gyakrabban fordul elő, hogy régi klasszikusokat adnak ki új, modern borítóval esetleg új fordítással kiegészítve. De miért is jó ez nekünk, olvasóknak? Miért érdemes újra és újra elővenni ezeket az időtálló műveket? Vajon megéri gyűjteni őket?

Az új borítók varázsa

Az új borítók egyszerűen vonzóbbá teszik a régi klasszikusokat. Így azok frissebbnek és izgalmasabbnak tűnnek. Ez különösen fontos a fiatalabb generációk számára, akik talán nem ismerik ezeket a történeteket. Egy szép borító szinte meghívja az embert, hogy vegye kezébe a könyvet, és elmerüljön a benne rejlő világban. Vagy tárgyként kezelve a lakás egyik ékes dísze lehet. Az új fordítások pedig friss szemléletet hoznak a régi szövegekbe. Gondoljunk csak bele, mennyit változott a nyelv az elmúlt évtizedekben. Egy modern fordítás érthetőbbé és élvezetesebbé teheti a szöveget. Ezzel az irodalmi klasszikusok új életre kelhetnek, és közelebb hozhatják a régi történetek üzenetét a mai olvasókhoz.

Miért olvassunk klasszikusokat?

A klasszikusok olvasását hasznosnak tartom, mert ezek a művek időtálló tanulságokat hordoznak. Olyan igazságokat és emberi tapasztalatokat tárnak elénk, amelyek ma is relevánsak. Az emberi természet, a társadalmi viszonyok és a morális dilemmák mind-mind olyan témák, amelyek nem veszítenek érvényességükből, és újra és újra elgondolkodtatnak bennünket. Az olvasásuk révén többet tudhatunk a kulturális és történelmi hátterekről, különbségekről. A klasszikusok olvasása szellemi kihívást is jelent, hiszen fejlesztheti az analitikus képességeket és a kritikai gondolkodást, ami mind a személyes, mind a szakmai életben hasznos lehet. Több odafigyelést igényelhetnek, ugyanakkor pont ez adja meg az igazi kötődés érzését.

Érdemes gyűjteni az új kiadásokat, vagy maradjunk az antikváriumi példányoknál?

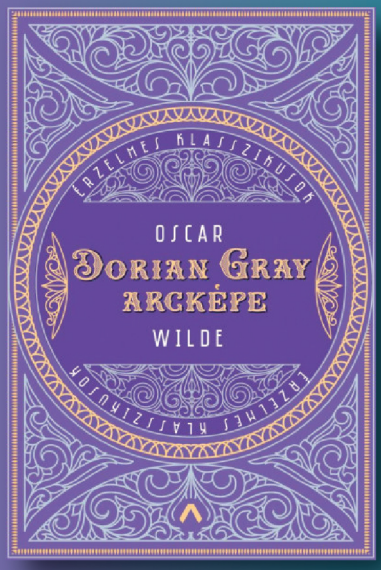
Egy szép kiadású klasszikus könyvgyűjtemény nemcsak esztétikai értékkel bír, hanem hosszú távon is értékes lehet. Az igényesen kiadott könyvek, különösen, ha korlátozott példányszámban jelennek meg, sorszámmal ellátottak, idővel gyűjtői darabokká válhatnak. Ide sorolom azt is, amikor a klasszikus irodalmi sorozatokat örököljük. Személyes kötődés varázsa fokozhatja később az olvasás élményét.

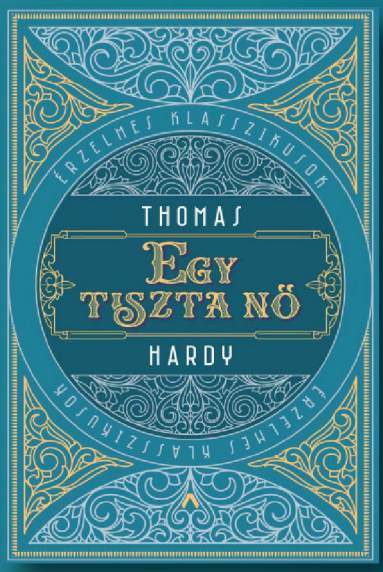
Az én gyűjtőszenvedélyem

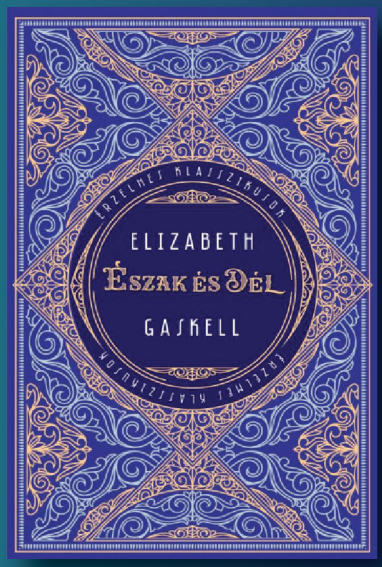
Én speciális eset vagyok, mert lényegében a könyveket - függetlenül attól, hogy klasszikus, vagy sorozat - gyűjtőm. Több, mint 1700 darabos házi könyvtáramban azonban akadnak klasszikus gyűjtemények is. Ilyen a Libertine *Aranylétrás* sorozata, vagy az Athenaeum *Érzelmes klasszikusai*. Sőt, ide sorolhatnám a *Helikon Zsebkönyveimet* is, mert a meglévő 130 kötetem között számos klasszikus irodalmi mű megtalálható. Természetesen az én polcomról se hiányozhat a Világirodalom remekei néhány kötete.

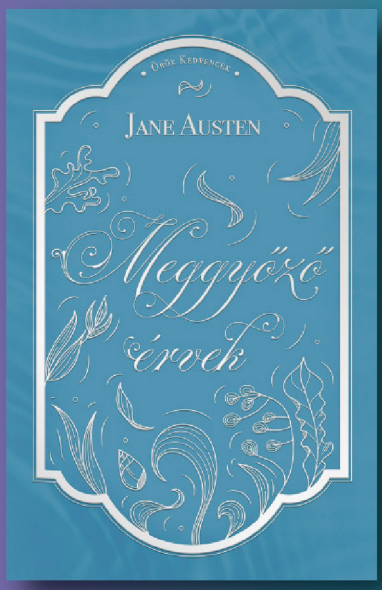
Hogy mit miért gyűjtök, megint csak jó kérdés. Van, hogy a történetek érdekelnek, van, hogy a kinézet. Ha egy sorozatból megvan pár rész, akkor úgy vagyok vele, legyen teljes a gyűjtemény. Ez biztos valami pszichológiai elégedettséggel függ össze, vagy van erre is valami speciális elnevezés.

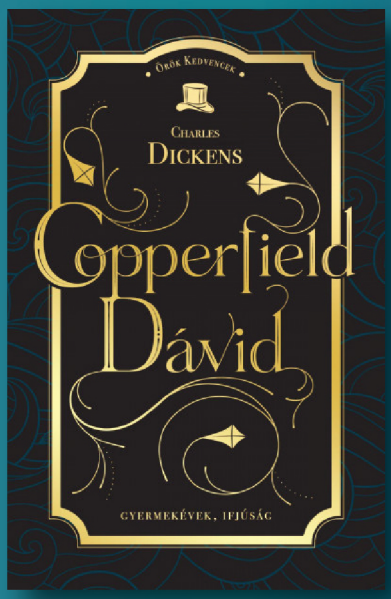
Összességében a klasszikus regények új köntösben új olvasókat szólíthatnak meg. A régiek pedig emlékeztetnek minket a történetek időtállóságára. Szóval bármelyiket is gyűjtjük, szerintem mindenképpen jól járunk.

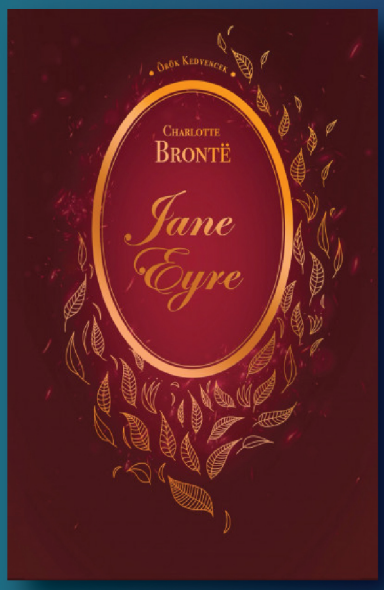

ÉRZELMES KLASSZIKUSOK
OSCAR
DORIAN GRAY ARCKÉPE
WILDE

ÉRZELMES KLASSZIKUSOK
THOMAS
EGY TISZTA NŐ
HARDY

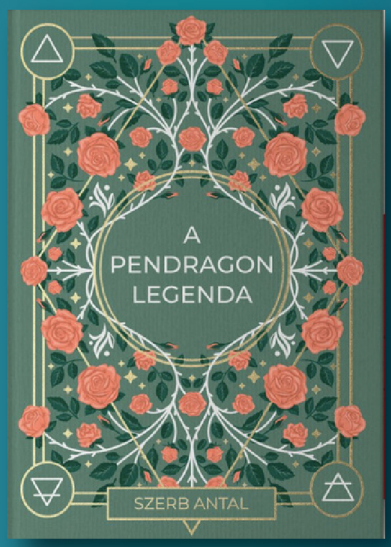

ÉRZELMES KLASSZIKUSOK
ELIZABETH
ÉSZAK ÉS DÉL
GASKELL

ÖRÖK KEDVENCEK
JANE AUSTEN
Meggyőző érvek

ÖRÖK KEDVENCEK
CHARLES
DICKENS
Copperfield Dávid
GYERMEKÉVEK, IFJÚSÁG

ÖRÖK KEDVENCEK
CHARLOTTE
BRONTË
Jane Eyre

VESZTEGZÁR A GRAND HOTELBEN
TIGRISVÉR
REJTŐ JENŐ

A PENDRAGON LEGENDA
SZERB ANTAL

A KIS HERCEG
ANTOINE DE SAINT-EXUPÉRY

BETILTOTT KÖNYVEK

MIÉRT TILTJÁK BE ŐKET, ÉS MILYEN HATÁSSAL VANNAK RÁNK?

Bizonyára mindannyian hallottunk már olyan könyvekről, amelyeket betiltottak valahol a világon. De vajon miért is kerül egy könyv a tiltólistára, és milyen hatása van ennek az olvasókra és a társadalomra? Ebben a cikkben körüljárom a betiltott könyvek kérdését, és megnézem, hogyan befolyásolják ezek az intézkedések az irodalom világát és a szabad gondolkodást.

Miért tilthatnak be egy könyvet?

Könyveket különböző okokból tilthatnak be, és ezek az okok gyakran tükrözik az adott társadalom kulturális, politikai vagy vallási érzékenységét. **Gyakori politikai ok**, ha az éppen hatalmon levők számára túlságosan kritikus, nem tetsző a leírt történet, akkor bizony a cenzúra lép életbe. Az ilyen betiltások élén, az elmúlt időszakban olvasott információk alapán, egyértelműen Kína áll.

A vallási érzékenységek is gyakran vezetnek könyvek betiltásához. Azokat a könyveket, amelyek sértik egy adott vallási csoport hitét vagy szentségeit, gyakran cenzúrázzák vagy teljesen betiltják. A legismertebb ebben a pontban Salman Rushdie *Sátáni versek* című műve, amely a tiltás mellett meg is pecsételte a szerző sorsát. A *Sátáni versek* című regényét 1988 nyarán adták ki, és azonnal felháborodást váltott ki az iszlám világban. Homeini, az akkori iráni vezető minden hívő muszlimot felszólított Rushdie kivégzésére és emellett a regény kiadóinak kivégzésére is. Bombatámadás, késelés, lövöldözés. 2022-ben pedig merényletet kíséreltek meg a szerző ellen. Szerencsére túlélte a támadás, de az egyik szemét még így is elvesztette. Kés címmel idén könyve jelent meg ami az eset előzményeivel, és annak utóéletével foglalkozik.

Egyes könyveket **erkölcsi vagy morális okokból** tiltanak be. Ezek lehetnek olyan művek, amelyek erőszakos, szexuális vagy egyébként botrányos tartalmakat tartalmaznak. Az ilyen könyvek esetében a tiltás célja gyakran az, hogy megvédjék a fiatalokat vagy a társadalom érzékenyebb tagjait. Ebben a kategóriában nagyon sok indok megfér a betiltás eléréséhez. Az Egyesült Államokban a feketék helyzete, varázslat, boszorkányság, nemi különbözőség, szexualitás mellett ma már egy szereplő kinézete is a cenzúra felé terelhet egy regényt. Így olyan művek is könnyen tiltólistára kerülhetnek, mint a *Harry Potter*, vagy a *Ne bántsátok a feketerigót*.

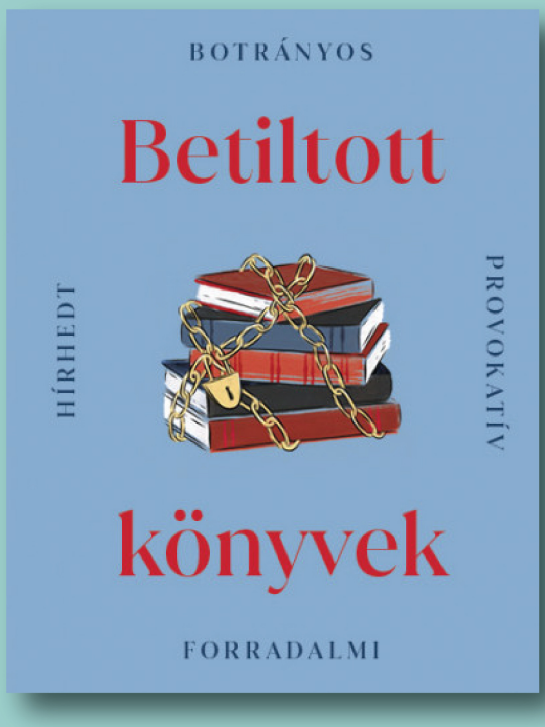
Milyen hatása van egy tiltásnak, cenzúrának?

Érdekes módon, amikor egy könyvet betiltanak, az gyakran növeli az érdeklődést iránta. Az emberek kíváncsiak lesznek, hogy mi lehet annyira veszélyes vagy felkavaró abban a műben, hogy betiltották. Így a tiltás néha pont az ellenkező hatást éri el, mint amit a cenzorok szerettek volna.

Sokan és sokszor kérdezitek üzenetben mi a véleményem a hazai, könyvpiacot érintő korlátozásokkal kapcsolatban. Nem látom át teljesen az egészet, számos kérdőjel van előttem a témában. Annak örülök, hogy csak bizonyos szintű “korlátozás” van, és nem teljes tiltás. Úgy vélem, bármilyen korlátozás is lép életbe, az olvasás és a könyvek szeretetét nem lehet megváltoztatni, korlátozni. Aki szeret olvasni, érdekli egy téma, az így, vagy úgy, de be fogja szerezni azt, amit olvasni akar. Megrendeli interneten, kölcsön kéri, kiveszi könyvtárból, vagy letölti internetről. A könyv és olvasója megtalálta egymás eddig is, és meg fogja találni egymást ezután is.

BETILTOTT KÖNYVEK

HÍRHEDT, BOTRÁNYOS,
PROVOKATÍV, FORRADALMI

Támadás a szexuális normák ellen, felhívás erőszakra, az egyház és a vallás szemtelen kifigurázása - csak néhány indok, miért gondolták úgy egyes kormányok és cenzorok a történelem folyamán, hogy egy irodalmi műnek nem szabad a szélesebb olvasóközönséghez eljutnia.

A fajok eredetétől kezdve, a Bovarynén át az Amerikai psychóig remekművek egész sora került már tiltólistára forradalmi nézetei, szókimondása vagy éppen kendőzetlen stílusa miatt.

A gazdagon illusztrált kötet kötelező olvasmány: az írásbeliség kezdetétől napjainkig tekinti át a cenzúra történetét - külön oldalakat szentelve a betiltott magyar irodalomnak is.

NAGY SZERELMEK

MÚLHATATLAN, TILTOTT
TRAGIKUS, FELEJTHETETLEN

Életre szóló kötelékek, botrányos viszonyok, tiltott románcok, viharos kapcsolatok. A *Nagy szerelmek* a történelem legszenvedélyesebb és legtragikusabb szerelmi történeteit tárja elénk, Antonius és Kleopátra izzó szenvedélyétől kezdve Simone de Beauvoir és Jean-Paul Sartre nyitott kapcsolatán át Michelle és Barack Obama boldog házasságáig.

A szerelem gyakran nem csak két ember magánügye: formálhatja a történelmet éppúgy, mint a közgondolkodást, a szexuális normákat, követendő példaként, akár intő jelként is szolgálhat eljövendő generációknak. A gazdagon illusztrált kötet bebizonyítja, hogy a szerelemnek annyi arca van, ahány szerelmespár él a világon.

KÖNYVKLUB: REESE WITHERSPOON

REESE WITHERSPOON KÖNYVKLUBJÁNAK HATÁSA

Reese Witherspoon könyvklubja, a Reese's Book Club, az elmúlt években nem csupán a könyvrajongók körében vált népszerűvé, hanem komoly hatást gyakorolt az irodalmi világra is. A sikeres színésznő, producer és üzletasszony, 2017-ben alapította a klubot azzal a céllal, hogy előtérbe helyezze a nők által írt és erős női karaktereket bemutató történeteket. A klub havonta ajánl egy könyvet, amelyet az olvasók együtt fedezhetnek fel és beszélhetnek ki.

A klub választásai sokszínűek, és különféle műfajokat ölelnek fel, a kortárs szépirodalomtól kezdve a történelmi regényeken át a krimikig. Witherspoon célja, hogy olyan könyveket mutasson be, amelyek inspirálják, szórakoztatják és ösztönzik az olvasókat. Talán a legfontosabb az, hogy a nők hangja erőteljesen jelenjen meg a regényekben, ezáltal is támogatva a női írókat és az ő történeteik eljutását a szélesebb közönséghez.

A könyvklub olyan elképesztő méretű közösséget ölel fel, ami mellett nem lehet szó nélkül elmenni. Közösségi oldalak, online klubok, beszélgetések, megszámlálhatatlan cikk hivatkozik a közösségre. A közösségi élmény által nem csak a könyvekkel alakíthatnak ki az olvasók erős köteléket, hanem egymással is.

A klub nem csak az olvasás népszerűsítésében játszik fontos szerepet, hanem jelentős hatással van a könyvpiacra is. Több könyv, amelyet Witherspoon választott, azonnal bestseller lett, és számos író köszönheti a karrierje fellendülését a klub ajánlásának. Az egyik legismertebb példa Delia Owens *Ahol a folyami rákok énekelnek* című regénye, amely a klub ajánlása után hihetetlen népszerűségre tett szert, és később filmadaptáció is készült belőle, amelyet színésznő produkciós cége készített. Szerintem itthon ez az egyik legismertebb könyvklubos kötet. Mondjuk egyúttal a legtúlértékeltebb címet is megkapta a hazai olvasóktól.

Szerencsére a hazai olvasók is számos alkalommal csatlakozhattak a könyvklubhoz, hiszen több, általa választott regény is megjelent már magyar nyelven. Eladás szempontjából itthon jól mutat a borítón a neve, hiszen egyfajta szűrőként is tekinthető, megbíznak az olvasók az ízlésében. Nekem személyes kedvencem a klubból a *Papírpalota* Miranda Cowley Hellertől.

A Reese's Book Club tehát nem csupán egy egyszerű könyvklub, hanem egy olyan mozgalom is, amely az olvasás örömét és az irodalom sokszínűségét hirdeti. Szórakoztat és felhívja a figyelmet fontos témákra, női szerzőkre. Nem csupán könyvklub, hanem egy közösség, amit a közös szenvedély köti össze. Az olvasás. Ha tehetitek csatlakozzatok, vagy csináljatok saját könyvklubot!

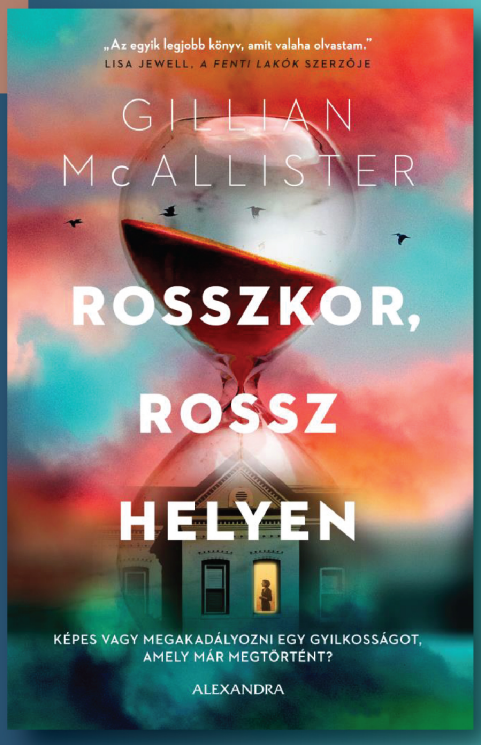
ÚJDONSÁGOK REESE WITHERSPOON KÖNYVKLUBJÁBÓL

PIP WILLIAMS: *ELVESZETT SZAVAK SZÓTÁRA*

Esme a szavak világába született, és az Oxford English Dictionary készítésén dolgozó lexikográfus édesapja mellett nevelkedik. A kislány az asztal alatt gyűjti össze a figyelmetlenségből vagy szándékosan kihagyott szavakat. Rájön, hogy ezek a szavak többnyire a nőkhöz és az alantas sorban élőkhöz köthetők. Így kezdi el létrehozni az Elveszett szavak szótárát, amelyhez el kell hagynia az Oxfordi Egyetem biztonságát, hogy találkozzon azokkal, akikről az írott nyelv megfeledkezett. Pip Williams regénye az első világháború és a női választójogi mozgalom idején játszódik, és a szavak világformáló erejét ünnepli.

GILLIAN MCALLISTER: *ROSSZKOR, ROSSZ HELYEN*

Későre jár, a fiadat várod.
Megpillantod: épp beszélget valakivel. Aztán nem hiszel a szemednek: szórakoztató és életvidám tini fiad váratlanul leszúrja az idegent.
Nem tudod, kit döfött le. Nem tudod, miért történt. Csak annyival vagy tisztában, hogy fiadat gyilkossággal vádolják. Jövője már az előtt véget ért, hogy elkezdődhetett volna. Összetörten dőlsz az ágyba aznap éjszaka. Ám reggel, amikor kinyitod a szemed... más napra ébredsz. A gyilkosság előtti napra.
És ez így megy tovább...
Valahol a múltban ott rejtőzik a válasz - a gyilkosság oka.
És kaptál egy esélyt, hogy megakadályozd...

FEDEZD FEL AZ ÖNISMERET MÉLYEBB RÉTEGEIT

KÉT KÖNYV, AMI SEGÍTHET MEGTALÁLNI A BOLDOGSÁGOT

Az önismeret és a lelki egyensúly keresése mindannyiunk életében központi szerepet játszik. Két könyv, Dr. Russ Harris, *A boldogságcsapda* és Liz Fosslien és Mollie West Duffy *Nehéz érzelmek* című kötetei kitűnő útmutatóként szolgálhatnak ezen az úton. Ha keresed a belső harmóniát és szeretnéd jobban megérteni önmagad, ezek a kötetek kihagyhatatlanok.

Dr. Russ Harris *A boldogságcsapda*

A boldogságcsapda gyakorlati útmutatót kínál a boldogság eléréséhez, miközben rámutat a boldogság keresésének gyakori csapdáira. Dr. Harris az elfogadás és elköteleződés terápia (ACT) módszereit alkalmazza, amelyek segítenek a pszichés rugalmasság fejlesztésében. A könyv bemutatja, hogy a boldogság keresése gyakran stresszhez és csalódáshoz vezet, ha nem megfelelő módon közelítjük meg. A kötetben található technikák segítségével megtanulhatjuk elfogadni a negatív érzelmeket, és a jelen pillanatra összpontosítani, ami hosszú távon valódi boldogsághoz vezethet. Az olvasása után jobban megérthetjük, hogyan kezeljük a mindennapi stresszt és szorongást, és hogyan érhetjük el a valódi belső békét. A könyv gyakorlati tanácsai segíthetnek abban, hogy rugalmasabbá váljunk és jobban kezeljük az élet kihívásait.

Miért nehéz boldognak lenni? Normális dolog a boldogság? Hogyan tanulhatunk az érzelmek irányításáról? Hogyan tegyük értelemtelivé az életet? Pár kérdés, amire a könyvet olvasva választ kaphatunk.

Liz Fosslien és Mollie West Duffy:
Nehéz érzelmek

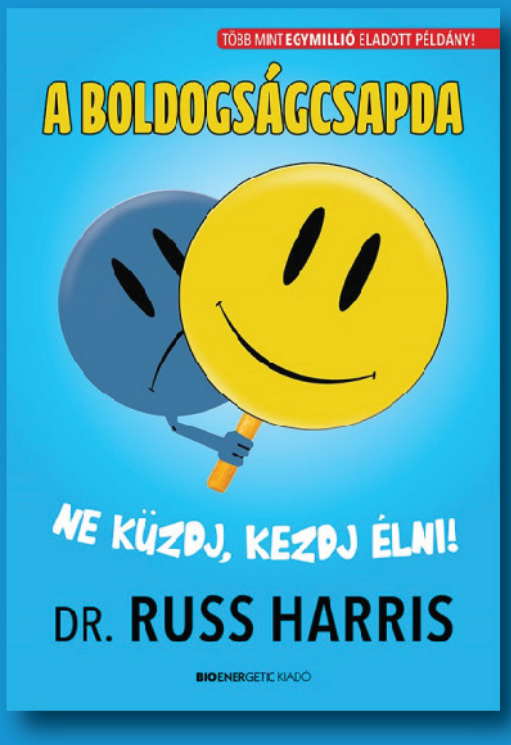
A *Nehéz érzelmek* egy átfogó útmutató az érzelmi intelligencia fejlesztéséhez, amely segít megérteni és kezelni az érzelmeinket. A szerzők könnyed stílusban, humorral és empátiával mutatják be, hogyan navigálhatunk az érzelmeink szövevényes világában. A könyv a leggyakoribb érzelmekkel foglalkozik, mint például a bizonytalanság, összehasonlítás, harag, kiégés, perfekcionizmus, megbánás. Az egyes fejezetek gyakorlati tanácsokkal és személyes történetekkel segítenek abban, hogy jobban megértsük és elfogadjuk érzelmeinket.

Mindkét könyv gyakorlati és elméleti eszközöket kínál az önismeret és a lelki egyensúly eléréséhez. Segítenek abban, hogy jobban megértsük érzelmeinket, rugalmasabbá váljunk és harmóniát találjunk a mindennapi élet kihívásai között. Ha készen állsz a belső utazásra és a személyes fejlődésre, ne hagyd ki ezeket a könyveket!

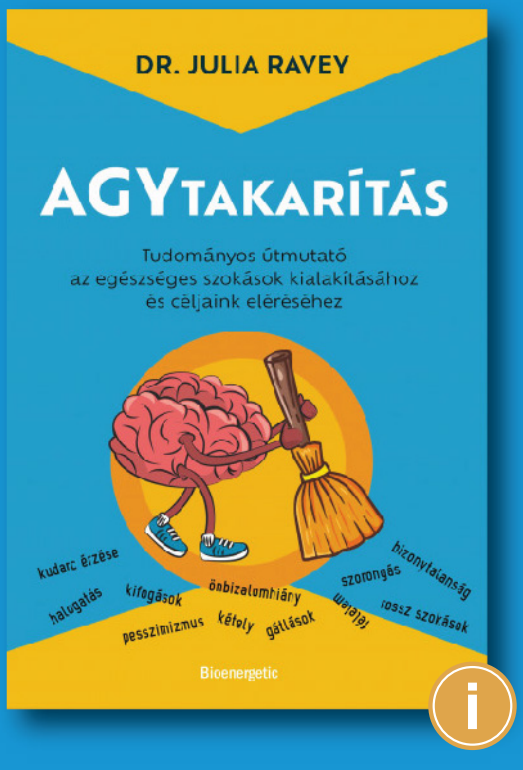
Mi az az ACT?

Az **ACT** (Acceptance and Commitment Therapy) vagyis az **elfogadás és elköteleződés terápia** egy modern, tudományosan megalapozott pszichoterápiás módszer, amely az elfogadás és a mindfulness (tudatos jelenlét) alapelveire épül, és segít az embereknek a **pszichés rugalmasság kialakításában**. Az **ACT** célja, hogy az emberek megváltoztassák a gondolkodásukat és viselkedésüket annak érdekében, hogy értékeik szerint éljenek, és egy teljesebb, jelentéstelibb életet élhessenek.

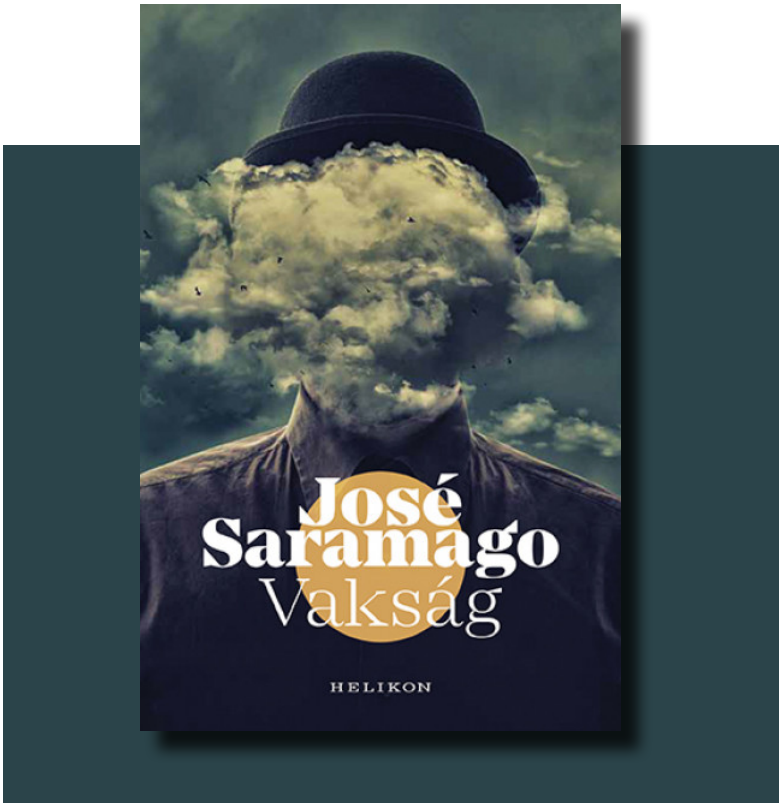
HASONLÓ KÖNYVEK A TÉMÁBAN:

JOSÉ SARAMAGO: VAKSÁG

FÉLELEM, KISZOLGÁLTATOTTSÁG, KÜZDELEM

A vakság kórja terjed a városban: először egy autóját vezető férfi veszti el a látását, majd mindenki, aki csak kapcsolatba kerül vele… Az elharapódzó járványt nem lehet megállítani, hiába zárják szigorú katonai őrizet mellett egy ódon elmegyógyintézetbe a vakokat, a rejtélyes „fehér kór” tovább szedi áldozatait. A vesztegzárba kényszerített férfiak és nők rettegve, éhezve, szexuális megaláztatásoknak kitéve lassan kivetkőznek emberi mivoltukból. De mégis akadnak köztük olyanok, akik szembeszállnak a pusztulással.

Amikor a fülszöveget elolvastam, rögtön felmerült bennem a gondolat, mi lenne, ha ez a valóságban is megtörténne. Egyszer csak az összes ember szépen lassan elveszítené a szeme világát. Leültem az ágyra és végigpörgettem, mit tennék én? Rémisztő érzés volt már a gondolata is a kiszolgáltatottságnak. Féltem kicsit a regénytől. Nyomasztó lesz? Az elmúlt időszak járványhelyzete fog újra visszaköszönni a sorokból?

A szokásomtól eltérően ezúttal lassan olvastam. Egy pár oldal, egy fejezet naponta. Mégis mindig vissza szerettem volna térni hozzá, annyira, hogy még reggeli séta közben is olvastam. Kisebb dózisokban fogyasztottam. Nem tudom megfogalmazni miért. A nyelvezete egyszerű, gördülékeny. A hangulata egyenletes, nem az a cselekménydús történet. Persze vannak benne megrázó jelenetek, de azok is remekül beépültek a regénybe. Szóval ez a kettősség volt bennem. Imádtam, nagyon jó történet, nagyon jó kivitelezés. Lassan olvastam, elmerültem benne. Kifejezetten örültem annak, hogy nem a járvány, nem a betegség volt a központi elem, hanem az ember esendősége, érzelem világa. A szerző erős atmoszférát teremtett. Rossz volt, de a kezdeti félelmem ellenére nem éreztem nyomasztónak sem. Csak annyira maximum, ami szinte bármely más átlagos történetben előfordul.

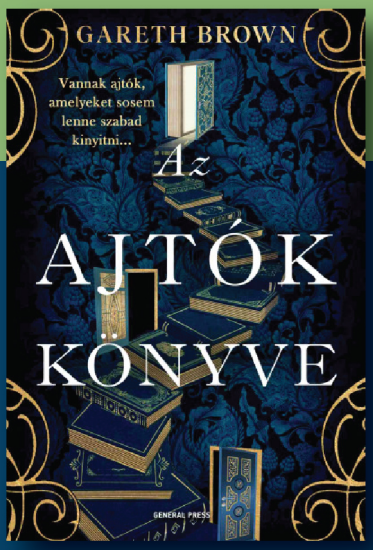
Szóval a hosszú közös utunk a végére ért. A *Vakság* egy maradandó élményt okozó történet. Olyan, amit több alkalommal is el lehet olvasni, mindig más oldaláról ismerhetjük meg.

Ha igazi elmerülést szeretnél, egy olyan történetet, ami visszafogottságával többet ad, mint egy átlagos regény, akkor Saramago kötete, a *Vakság* tökéletes választás lesz számodra.

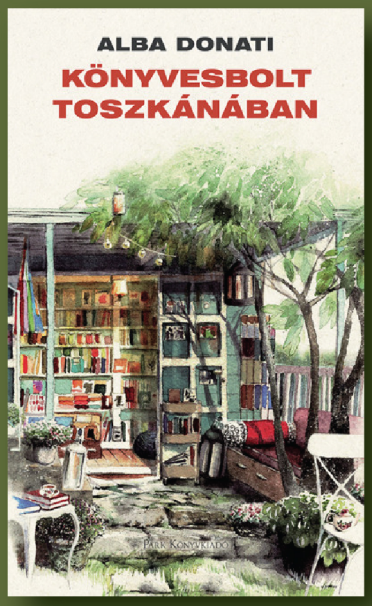
20 ÉV UTÁN ISMÉT KAPHATÓ A TÖRTÉNET FOLYTATÁSA!

KÖNYVESBOLTI KALANDOK

GARETH BROWN: *AZ AJTÓK KÖNYVE*

Cassie Andrews egy New York-i könyvesboltban dolgozik. Egy téli estén egy törzsvásárló egy különleges könyvet hagy rá. Az ajtók könyve segítségével bárhova eljuthat a világon, de sokan meg akarják szerezni. Cassie régi és új barátok segítségével menekül, célja, hogy eljusson a különleges könyveket rejtő Könyvtárba.

ALBA DONATI: *KÖNYVESBOLT TOSZKÁNÁBAN*

Alba Donati visszatért szülőfalujába, Lucignanába, hogy kis könyvesboltot nyisson. Bár kezdetben nem tűnt sikeresnek, hamarosan híressé vált Olaszország-szerte. A boltot tűzeset és világjárvány is sújtotta, de népszerűsége tovább nőtt. Olvasók érkeznek messziről is, hogy Alba segítségével megtalálják a legjobb olvasmányokat. A naplóbejegyzések formájában írt történet az olvasást és az irodalmat ünnepli.

HEIDI REHN: *LÁZADÓ NŐK KÖNYVESBOLTJA*

Elly és Henni nemcsak barátnők, hanem együtt dolgoznak egy müncheni könyvesboltban. A bolt az irodalmi beszélgetések és a női jogokért folytatott küzdelem helyszíne. Új kollégájuk, Leo, és Henni bátyja, Zacherl társaságában álmodoznak egy igazságosabb jövőről. Az első világháború azonban mindent megváltoztat, és álmaikat szilánkokra töri. Kénytelenek kockáztatni mindent a meggyőződésükért.

MESTERSÉGES INTELLIGENCIA

HOGYAN ADJUK ÁT AZ IRÁNYÍTÁST A NAGY HATALMAKNAK?

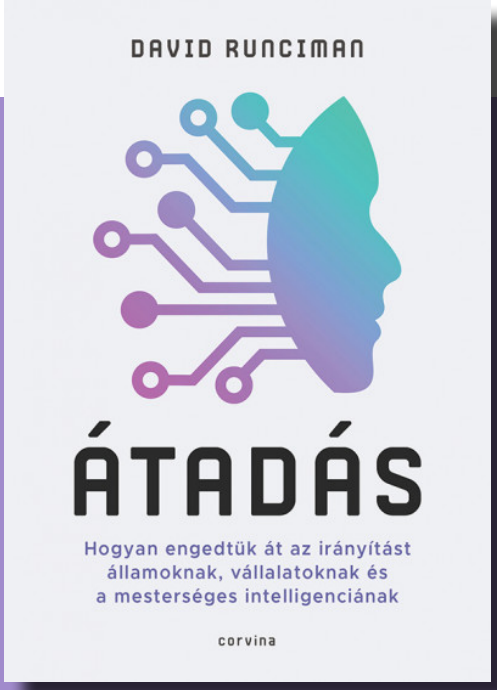
Évről évre egyre több olyan dokumentumkötet jelenik meg, ami a mesterséges intelligencia térnyerésével, annak alkalmazásával foglalkozik. Egyszerre izgalmas és félelmetes a téma. Két éve olvastam Philip K. Dick regényét, a *Vulcanus kalapácsát*, ami igen érdekes oldalról emelte ki a témát. A huszadik század pusztító háborúi után a világ kormányai egyetlen szervezetbe tömörülnek, hogy mindenáron megőrizzék a békét a bolygón. A béke biztosítása érdekében az összes fontos döntést a Vulcanus 3 nevű szuperszámítógépre bízzák.

Félelmetes, hogy a majdnem hetven éve megjelent regény előre vetítette napjainkat. 2024-ben már szinte minden területen megjelent a mesterséges intelligencia. A legszomorúbb az egészben az, hogy sokszor nem feltétlen jó célokat szolgál, a használata pedig igencsak vitatott.

Dan Runciman: *Átadás*

A Corvina Kiadó gondozásában megjelent kötet új perspektívából elemzi az elmúlt fél évezred globális történelmét, kiemelve, hogy a mesterséges intelligencia megjelenésével újabb létfontosságú, személytelen hatalmak (államok és nagyvállalatok) jelentek meg, amelyekre az emberiség átruházta élete irányítását. Nem a csodavárásra vagy rettegésre épít, hanem a racionális gondolkodásunkat szólítja meg. Tisztánlátással mutatja be a 21. század kihívásait, és hogy jövőnket az államok, nagyvállalatok és gépek hatalmi harcai vagy békés kiegyezései határozzák meg.

A könyv által az olvasók megérthetik, hogy a mesterséges intelligencia nem csak technológiai újítás, hanem egy olyan erő, amely alapvetően megváltoztatja a társadalmi és gazdasági rendszereket. A könyv segít felismerni, hogy az MI hogyan befolyásolja mindennapi életünket, és milyen stratégiákkal készülhetünk fel a jövő kihívásaira.

Kiemelten fontosnak tartom megismerni azokat a tényezőket, amelyek valóban hatással vannak az életünkre, ezáltal pedig a jólétünkre is. Egészségügy, autóipar, szórakoztató elektronika, oktatás, pénzügy, kereskedelem. Tényleg mindenhol, találkozhatunk mesterséges intelligenciával. Talán a legerősebb példa, hogy az internetes kereséseink, közösségi oldalas jelenlétünk megismerésével képesek minket irányítani, befolyásolni. Olvassuk el az *Átadás*t és okosabbak lehetünk a világunk működését illetően.

AZ IZLANDI TÖRTÉNETMESÉLŐ: JÓN KALMAN STEFÁNSSON

AZ IZLANDI IRODALOM KORTÁRS MESTERE

Jón Kalman Stefánsson az izlandi irodalom egyik kiemelkedő alakja, lenyűgöző prózájával és lírai hangvételével hatalmas rajongó tábora van világszerte és itthon is. Stílusát a mély emberi érzelmek, a természet iránti érzékenység és a hétköznapi élet varázslatos, sokat sejtető megjelenítése jellemzi.

Egy izgalmas borító, három kötet. A megjelenés sugall valamit, olvasásra szólít. Mivel összecsomagolva van, nehéz döntést hozni mellette. De azt hiszem megéri a kockázatot.

Jón Kalman Stefánsson *Menny és pokol* trilógiája kapcsán fogalmazódtak meg bennem a fenti gondolatok. A regény minden sora adott számomra valamit. Egyaránt szólt életről, halálról, barátságról, szeretetről, életünk kisebb nagyobb mozzanatairól. Amennyire féltem tőle az elején, annyira gyorsan és könnyen haladtam vele. Úgy gondoltam, egy nehéz, elvont, túlságosan bő lére eresztett filozofikus regényt fogok olvasni. Nem állt távol az elképzelésemtől. Valóban roppant filozofikus volt az egész. Megannyi gondolat, ami felemel és emlékeztet valamire, amit már régen elfelejtettünk. Talán ahhoz hasonlítanám az egészet, egy csónakban ülünk, evezünk előre a végeláthatatlan felé. Olykor elfáradunk, megpihenünk. Majd erőre kapva újra megyünk előre, nem érdekelve, hogy éppen nem látjuk a végét. A pihenők között pedig előtörnek belőlünk a mindennapok gondjai, kérdései, kételyei. Engem elvarázsolt.

Legutóbbi regénye, a *Hiányod maga a sötétség* egy elképesztően sokrétű mű, tele mély gondolatokkal és változatos szereplőkkel. A történet filozofál a vágyakról, a halálról, az elmúlásról, valamint arról az emberi dilemmáról, amikor belső gondolataink nincsenek összhangban a cselekedeteinkkel. Emellett erős és fontos témák is terítékre kerülnek, mint a felnőtté válás, az elveszett remények, szerelmek, traumák, az élet kegyetlenségei. Jelenetről jelenetre vezet minket, hol könnyedén, hogy nehezen.

A történet generációk életét tárja elénk, Izland északnyugati fjordjaitól Dél-Európáig, a 19. század közepétől egészen 2020-ig. Különböző emberek, látszólag különböző sorsokkal. Azonban mégis van egy erős kötelék köztük. Ezek az embereket éppannyira uralják gyengeségeik és szenvedélyeik, mint a boldogság utáni vágyuk.

Stefánsson műve mélyen emberi, és bemutatja, hogyan fonódik össze sorsunk, miközben mindannyian a saját életünk útját járjuk. A *Hiányod maga a sötétség* nemcsak egy történet, hanem az emberi lét sokszínűségének lenyomata, amely örökre megmarad az olvasó szívében.

Én egy tanácsot adnék az olvasás mellé. Lassuljunk le, engedjünk el minden zavaró tényezőt. Az se baj, ha egy-két nap eltelik a fejeztek közt, vagy gyakran hátra lapozunk a szereplőket bemutató oldalra. Nekem sokat segített a feldolgozásban.

Hogy honnan indult a szerző? Egyik első kötete, az *Árkok az esőben* novellái megmutatja. Kanyargó, szövevényes történetek. Alig kétszáz oldal, de bitang erős szöveg. Ahogy a szerzőtől megszokhattuk, a hétköznapi élet szövevényes mozaikjait rakhatjuk össze.

A kérdés talán csak annyi, a mi életünk hol van a történeteiben? Mit lépünk mi, melyik szereplő vagyunk? A saját életünk szépségei, nehézségei párhuzamban a regénnyel.

„Errefelé a csend sohasem jelentett különösebb talányt senkinek. Csak ott volt, mint minden más, ugyanolyan magától értetődőn, mint az eső hangja.

„De meg kell bocsátanod. Megbocsátani néha ugyanaz, mint elfogadni saját magunkat. Aki megbocsát, megtalálja önmagát. És aki megtalálja önmagát, az szabad.

PSZÜKHÉ ÉS ERÓSZ

A SZERELEM ISTENE VÉGRE MÉLTÓ ELLENFELÉRE TALÁLT?

A mitológia világában számtalan történet született az istenek és emberek viszonyáról, de kevés olyan magával ragadó történet van, mint Pszükhé és Erósz románca. A *Pszükhé és Erósz* című regény varázslatos és kihívásokkal teli kapcsolatot tár az olvasó elé, ahol a szerelem valódi ereje kerül próbára. A történet nem csupán egy egyszerű szerelmi történet, hanem egy mélyebb, érzelmekkel teli utazás, amely mitológiai és történelmi elemekkel fűszerezve nyújt maradandó élményt az olvasónak.

Pszükhé, a mükénéi királylány, születésekor baljóslatú jóslatot kapott: ő lesz az, aki legyőzi azt a rémet, amelytől még az istenek is tartanak. Élete nagy részét a harci eszközök, a tőr és az íj használatának elsajátításával töltötte, hogy felkészülhessen a végzetére. Szépsége és lázadó természete hamar híressé tette, és dalok zengtek róla, melyek végül eljutottak Aphrodité fülébe is. Az istennő úgy döntött, hogy megleckézteti Pszükhét, és utasította fiát, Erószt, a vágy istenét, hogy szórjon rá kegyetlen szerelmi átkot.

Erósz azonban véletlenül megszúrta magát a Pszükhének szánt nyíllal, és arra kárhoztatta magát, hogy vágyakozzon Pszükhé után. Így kezdődött el a történetük, ahol az önfejű királylány és a világtól megfáradt isten egymásra találtak. A sors és különböző isteni és emberi hatalmak próbálták őket távol tartani egymástól, de Pszükhé és Erósz kitartása és bátorsága mindig újra és újra egymás mellé sodorta őket.

Már az első oldalaktól kezdve belemélyedtem, és ahogy haladtam előre, egyre mélyebbre merültem a mitológia gazdag és varázslatos világába. Élveztem a mitológiai szereplők kibontakozását és az összefüggések kibogozását. Melyik istennek kivel és milyen kapcsolata volt. Bár a könyv közepén volt egy kisebb megtorpanás, ahol a történet kicsit lelassult, ez nem rontott az összképen. A szerző mesterien ötvözte a mitológiai és történelmi elemeket a romantikus szállal, ami se nem túlzó, se nem csöpögős. A szereplők közötti kapcsolat és a kihívások, amelyekkel szembe kellett nézniük, hitelesen és érzékletesen voltak ábrázolva.

A *Pszükhé és Erósz* egy olyan könyv, amely nemcsak kikapcsolódást és pihenést nyújt, hanem emlékezetes élményt is. Az olvasás végén kellemes érzés töltött el, annak ellenére is, hogy voltak kisebb hullámvölgyek a történet során. A könyv becsukása után is jó emlékek maradtak bennem, ami a szerző tehetségének és a történet magával ragadó világának köszönhető. Ez a regény valóban egy méltó kihívást jelentett a szerelem istenének, és egy emlékezetes utazásra hívott a mitológia és a szerelem világába. Azt hiszem kedvenc témát találtam.

IZGALMAS, SZÓRAKOZTATÓ, BÁTOR

MITOLÓGIAI TÖRTÉNET ÚJRAGONDOLVA, FIATALOKNAK

Több ezer évvel ezelőtt az istenek előálltak egy hazugsággal. Azt állították, hogy Perszephoné más istenek politikai játszmáinak áldozatává vált. Hogy Hádész elrabolta, és a feleségévé tette. Hogy Démétér annyira belebetegedett, hogy a Föld haldokolni kezdett miatta. Ám a valódi történet ennél sokkal érdekesebb. Perszephonét nem levitték a pokolba, hanem leugrott oda. Esze ágában sem volt hozzámenni valami önelégült istenséghez, aki sokkal jobban szerette saját magát, mint őt. Most már csak annyit kell tennie, hogy meggyőzi az Alvilág idegesítően szexi, pimasz és igazán goromba urát, Hádészt, hogy segítsen megvalósítani a tervét. Egy olyan tervet, amely alapjaiban rengeti meg az Olümposzt. Ám a következmények halálosak lehetnek, különösen, ha az ember a pokolban van...

FEDEZD FEL A KALANDOK VILÁGÁT

GYEREK- ÉS IFJÚSÁGI KÖNYVAJÁNLÓ

Az olvasás különleges élményt nyújt minden korosztálynak, különösen a gyerekeknek és fiataloknak. A mesék, történetek és kalandok nemcsak szórakoztatnak, hanem fejlesztik a képzelőerőt, gazdagítják a szókincset, és segítenek megérteni a világot. Ebben a könyvajánlóban összegyűjtöttem néhány kiváló gyerek- és ifjúsági könyvet, amelyek garantáltan lekötik a fiatal olvasók figyelmét. Izgalmas kalandok, szívmelengető történetek.

Varró Dániel: *Nem, nem, hanem*

Varró Dániel rímes felelgetős versei Agócs Írisz humoros illusztrációival nemcsak játszva tanítják meg a gyerekeket arra, hogy mibe töröljék a kezüket, és mit lehet kapni a pékségben, de a világ legfontosabb kérdéseire is választ adnak: milyen mintája van a tigrisnek, mikor látjuk a csillagokat, és melyik is a leggyorsabb állat.

Almut Schnerring: *Pöszmöt*

A város közepén, egy roppant magas épület párkányán, egy apró repedésben, egy óriási fán élt Pöszmöt. Nemrég költözött be, és még nem talált senkit, akivel játszhatna. A többiek ugyanis egy kicsit távolságtartóak - nem akarják megbántani, csak nem tudják még, hogy ki ő, és kedves-e vagy sem. Pöszmöt elhatározza, hogy egy nagy bulit rendez, és mindenkit meghív. Nem alakul minden a tervei szerint, de végül mindenki ráeszmél, hogy nem kell senkit sem megváltoztatni, azért, mert különbözőek vagyunk - lehetünk sokfélék, ilyenek is, olyanok is. És ez nagyon jó érzés.

Dávid Ádám: Doktor Szuri az állatkertben

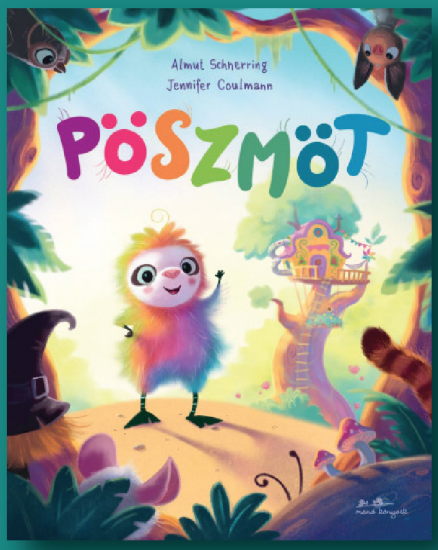
A városi állatkert hemzseg a furcsa állatoktól. Van itt víztől rettegő víziló, falánk anakonda, hárompúpú teve, tériszonyos zsiráf és szomorú szurikáta is. Vajon ki talál megoldást a panaszaikra? Természetesen Doktor Szuri, a világhírű állatorvos ló. Hétfőtől péntekig rendhagyó gyógymódot eszel ki minden betegnek, akik szeretnék meghálálni a doki áldásos tevékenységét. Szuri azonban szőrén-szálán eltűnik. Mi történhetett vele? És mit akarhat ez a kapibara? Dávid Ádám humorral átszőtt verses meséje Ritter Ottó szeretnivaló rajzaival kel életre.

Nagy László Krisztián: *Csavard be, mint Domi!*

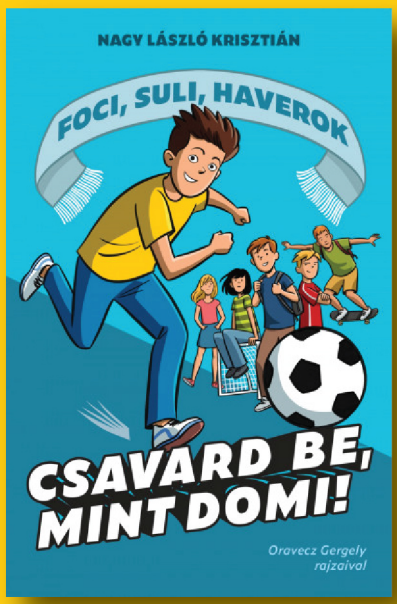
Az új iskolába kerülő, ötödikes Domi álma, hogy bekerüljön a focicsapatba, és megnyerjék a bajnokságot. Persze az sem baj, ha közben sikerül igazi barátságot kötni új osztálytársaival. Mindez pont annyira lesz egyszerű, mint 0:3-ról fordítani. Mi kell ahhoz, hogy a társaság valódi csapattá váljon? Vajon elég a sikerhez a sok gyakorlás vagy valami más is kell? Mit tanulhat Domi a példaképétől, az egyik legjobb magyar focistától, aki ráadásul a névrokona? A regényből ez is kiderül! Nagy László Krisztián humorban és gólpasszokban bővelkedő regényét Oravecz Gergely illusztrációi teszik teljessé.

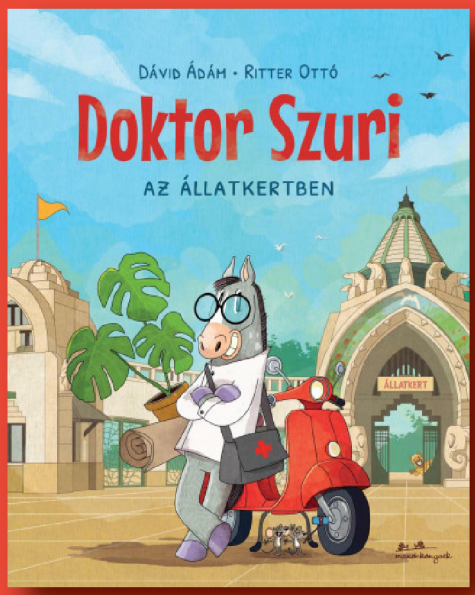
Bökös Borbála: *Garabonciások*

Szilke, a Nagyváradon élő árva kislány rendszeresen megszökik a nevelőintézetből, hogy egy utcai bandához csapódjon. Miután az egyik balhé alkalmával villám csap belé, egy különös öregúr jön el érte, aki állítása szerint a nagyapja, és magával viszi egy párhuzamos világba, ahol hatalmas, lebegő szigetekre épült városok úsznak az égen, és lakóik parancsolni tudnak a szélnek és az esőnek. Szilke tanulni kezd a garabonciás Akadémián, ám mind az emberek világában, mind a varázsvilágban háború készülődik. A háború viharát azonban nem olyan könnyű elcsitítani, és a fiataloknak útjuk során nemcsak lúdvércekkel, faggyal és katonákkal kell megbirkózniuk, de az őrült garabonciással, Radoviccsal is, akinek titka teljesen felforgatja Szilke életét...

Almut Schnerring
Jennifer Coulmann
PÖSZMÖT

Carabonciások
Bökös Borbála
CICERÓ

NAGY LÁSZLÓ KRISZTIÁN
FOCI, SULI, HAVEROK
CSAVARD BE, MINT DOMI!
Oravecz Gergely rajzaival

DÁVID ÁDÁM - RITTER OTTÓ
Doktor Szuri
AZ ÁLLATKERTBEN
ÁLLATKERT

Varró Dániel-Agócs Írisz
Nem, nem, hanem

NYÁRI OLVASMÁNYTERVEK

MELY KÖNYVEKET SZERETNÉM ELOLVASNI NYÁRON?

A nyári időszak sokak számára egyet jelent a szabadsággal, pihenéssel. Jó páran ilyenkor, a nyaralásra időzítik az éves olvasási tervüket. Igen, vannak emberek, akik csupán az év ezen három hónapjában olvasnak. Nincs is jobb a kerti nyugágyban, tengerparton napsütésben átadni magunkat az olvasás élményének. Én ilyenkor szoktam kicsit előre tervezni. Mit vigyek magammal nyaralásra, melyik könyvet olvassam a szabadság alatt. Idén a következő könyvek kerültek a nyári listámra.

Mihail Bulgakov: *A Mester és Margarita*

Egy ideje elkezdtem klasszikus könyveket olvasni, tavaly célomnak tűztem ki, több régi, már meglévő regényt olvassak a könyvespolcomról. A *Mester és Margarita* kapcsán sok megosztó véleményt olvastam. Nehéz, elrugaszkodott, ugyanakkor zseniális. Kihívásként élem meg, hogy végre saját magam is megtapasztaljam, én melyik tábort erősítem.

Murakami Haruki: *A színtelen Tazaki Cukuru és zarándokévei*

Murakami kapcsán ezt a regényt ajánlották nekem a legtöbben. Kifejezetten a könnyen fogyasztható kategóriába sorolják. A kaparós bakancslistámra is rákerült, annak ellenére, egyszer már pár oldal után feladtam. Igaz, sokkal inkább a hangulatom miatt, mint hogy rossznak ítéltem meg.

Rollo May: *A létezés felfedezése*

Azt hiszem ez a kötet lesz a legnehezebb a nyáron. Yalom kapcsán van némi információm az egzisztenciális pszichoterápiáról. A halál és a szorongás témaköre mégis fontos. Szeretnék tanulni, szeretném jobban megérteni az emberi, és saját reakcióimat, hogy könnyebben tudjak szembenézni a félelmeimmel.

Moa Herngren: *A válás*

Bevallom, ez a kötet elsődlegesen a borító miatt került fel a listámra. Aztán elolvastam a fülszöveget, és kíváncsivá tett. Egy válás, egy kapcsolat nehézségei kapcsán sokszor csak az egyik fél véleményét, érzéseit ismerjük meg. Ez a regény azonban mindkét oldalt bemutatja.

Náray Tamás: *Barbara*

Az egyik legnagyobb vállalásom lesz a trilógia olvasása. A nagy hype miatt eddig kerültem. Ahogy az is befolyásolt, hogy mind a regény, mind a szerző személye nagyon megosztó. Rengetegen kérdeztétek mi az én véleményem, itt az ideje, hogy válaszolni is tudjak.

Paolo Cognetti: *A magányos farkas boldogsága*

A szerző másik regénye, a *Nyolc hegy* teljesen elvarázsolt. Az atmoszféra, a történet, a stílus egyszerre és külön-külön is hatással volt rám. Kicsit félek azért attól, hogy nem tudja megismételni a kiváltott érzéseket. Ugyanakkor miért is kell ugyanolyannak lennie?

Moskát Anita: *A hazugság tézisei*

Ha minden igaz, akkor a győri olvasóklubunk, a Győri Könyvforgatók nyári közös könyve lesz. A szerzőtől az Irha és bőr kedvenc volt. Itt a novellákkal szembeni félelmeimet, előítéletem kell leküzdenem. Sokan a Black Mirror sorozathoz hasonlítják a kötetet, az pedig tetszett. Nagy baj nem történhet.

Görcsi Péter: *Várni a 29-esre*

Ahogy a korábbi oldalakon már említettem, idén szeretnék sokkal több magyar szerzőt megismerni. Görcsi Péter friss hang, az könyvének ajánlójában úgy említik, a regény Knausgard és Nádas Péter stílusát juttatja az olvasó eszébe.

Krasznahorkai László: *Az ellenállás melankóliája*

Végezetül pedig szeretném folytatni a Krasznahorkai életrajz megismerését. Az ellenállás melankóliája a negyedik kötetem lesz a szerzőtől. Izgatottan várom, mert minden eddigi olvasmányom tőle nagyon egyedi élmény volt.

MIHAIL BULGAKOV
A MESTER ÉS MARGARITA
Murakami Haruki
A színtelen Tazaki Cukuru és zarándokévei
a létezés felfedezése
ROLLO MAY
Moa Herngren
A VÁLÁS
NÁRAY BARBARA
A végzet
jelenkor
PAOLO COGNETTI
A MAGÁNYOS FARKAS BOLDOGSÁGA
GABO
MOSKÁT ANITA
A HAZUGSÁG TÉZISEI
jelenkor
GÖRCSI PÉTER
VÁRNI A 29-ESRE
KRASZNAHORKAI LÁSZLÓ
Az ellenállás melankóliája

ÉTELEK, AMELYEK MEGVÁLTOZTATNAK MINKET

A CORVINA KIADÓ ÚJ KÖNYVE AZ ULTRAFELDOLGOZOTT ÉLELMISZEREKRŐL

Az utóbbi időben egyre nagyobb figyelmet fordítok a táplálkozásomra, különös tekintettel a növényi alapú étrendre. Ezzel párhuzamosan, az összetevőkre is fokozottan ügyelni kezdtem, hiszen az érzékenységeim miatt elengedhetetlen, hogy tudjam, mi kerül a tányéromra. Ez különösen bonyolulttá válhat, ha egyszerű, zacskós ételekről van szó. Éppen ezért keltette fel az érdeklődésemet a Corvina Kiadó új könyve, az *Újrafeldolgozott emberek*.

Sokan nem szánnak időt arra, hogy elolvassák az élelmiszerek csomagolásán található összetevőlistát, pedig az igazán lényeges információk ezekben az apróbetűs részekben rejlenek. Az elmúlt néhány évtizedben az emberek étrendje drámaian megváltozott, amit ezek a listák világosan tükröznek. Az ultrafeldolgozott élelmiszerek egyre nagyobb szerepet kapnak az étrendünkben. Ezek az ételek adalékanyagokat, tartósítószereket, színezékeket, mesterséges édesítőszereket, ízfokozókat és különféle zsírokat tartalmaznak, amelyek függőséget okozhatnak, megzavarják a test éhség- és teltségérzetét, és számos módon károsítják egészségünket, csökkentve ellenálló képességünket, és szinte elkerülhetetlenül elhízáshoz vezetnek.

Chris van Tulleken, a táplálkozástudomány nemzetközi hírű brit szakértője, nagy alapossággal tárgyalja ezt a témát. Számos adatot és szakértő véleményét felhasználva bemutatja azokat a folyamatokat, amelyek veszélyeztetik testünket, egészségünket, és végső soron a bolygónkat. Kutatja, hogyan tájékozódhatunk az élelmiszerek világában, hogyan élhetünk együtt ezekkel az élelmiszerekkel, és hogyan védekezhetünk káros hatásaik ellen. Mindezzel a legfontosabb eszközt adja a kezünkbe: a tudást.

Mi számít ultrafeldolgozottnak?

Ha egy terméket műanyag csomagolásba göngyölnek, vagy ha legalább egy összetevőjét nem használjuk a saját konyhánkban, akkor ultrafeldolgozott élelmiszerről beszélhetünk.

A kötet számos érdekes aspektusból közelíti meg a témát. Kicsit hétköznapi, kicsit tudományos. Ez utóbbi miatt néha meg kellett állnom és csak pislogtam az olvasás során. De mégis arra ösztönzött, hogy tényleg tanuljak arról, mi az a táplálék, amit a szervezetembe beviszek. Semmi gond nincs azzal, ha valamit nem értettem meg elsőre; az internetnek köszönhetően bővíthettem ismereteimet és még inkább elmerülhettem a témában.

Nem feltétlenül gondolom, hogy ez, és a hozzá hasonló könyvek lesznek életem olvasmányai. De úgy tekintek rájuk, mint egyfajta befektetésre, ami az egészségem érdekében történik. Az *Újrafeldolgozott emberek* nemcsak tájékoztat, hanem segít abban is, hogy tudatosabban válasszuk meg, mit eszünk, így védve saját magunkat és a bolygónkat. A tudás, amit a könyv nyújt, valóban az egyik legfontosabb eszköz a kezünkben a minőségi élet eléréséhez.

KÖNYVEK, AMIKET MAGADDAL VIHETSZ A NYARALÁSRA

A nyár a szabadság és a pihenés időszaka, amikor a kertben vagy a tengerparton töltött nyugodt pillanatok tökéletes alkalmat kínálnak egy jó könyv olvasására. Az irodalom gazdag világa számos izgalmas és hasznos témát kínál azoknak, akik szeretnék jobban megérteni önmagukat és másokat, legyen szó pszichológiai könyvről, szórakoztató irodalomról, vagy ismeretterjesztő könyvekről, esetleg szépirodalomról. A magazinban korábbi oldalain jó pár könyvet ajánlottam már, de itt van újabb huszonnégy kötet, amire még érdemes időt szánni!

IRODALOM

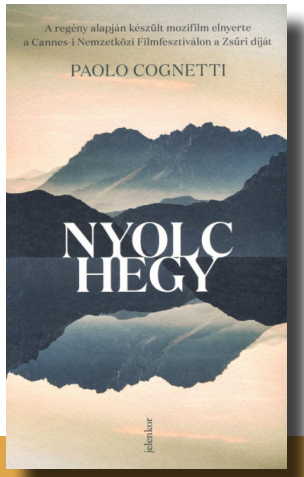

Greta a barátnőjével, Sabine-nal egy régi házban él Hudsonban. Greta átíróként terapeuták üléseinek hangfelvételeit jegyzi le. Egy új ügyfél, akit Nagy Svájcinak nevez, mély hatással van rá: hangja, viselkedése és életének eseményei lenyűgözik. Ahogy egyre több részletet ismer meg róla, erősödik benne a vágy, hogy találkozzon vele. Mivel ugyanabban a kisvárosban élnek, ez lehetséges is lenne, de nagy kockázatot jelentene, mivel nem léphet kapcsolatba a munkaadója ügyfeleivel.

IRODALOM

Egy angol gimnázium diákjai éppen csak elkezdenek rátalálni a testi és lelki élet gyönyöreire és kínjaira, amikor kitör az első világháború. Hirtelen a frontvonalban találják magukat, ahol a kamaszkor gyötrelmei találkoznak a háború borzalmaival. Gaunt, a félig német fiú, anyja hazafiasságát bizonyítandó vonul be, míg szerelme, Ellwood, saját identitását és szerelmét keresi a háborúban. A történet a lövészárkok, gáztámadások és véres ütközetek közepette játszódik, miközben egy reménytelen szerelem kibontakozását követhetjük.

BLOG

Pietro szülei hétvégi házat vesznek egy alpesi faluban. Apja megtanítja neki a hegymászás fortélyait. Együtt fedezik fel a havas csúcsokat és gleccsereket. Pietro egyetlen barátja a vadóc pásztorfiú, Bruno lesz, aki megmutatja neki a falu és az erdő titkos helyeit. Felnőttként Pietro világjáró lesz, míg Bruno a faluban marad. Útjaik újra és újra keresztezik egymást, hogy mindig tanuljanak valami újat egymástól.

Dingelbach, 1923. Németország gazdasági nehézségekkel küzd, és az első világháború nyomait viseli. Az özvegy Marthe Haller kis szatócsboltját vezeti három lányával. A bolt a közösség központja, ahol az emberek bevásárolnak, híreket cserélnek, és segítséget kapnak. Marthe középső lánya, Frieda, színésznő akar lenni, és Frankfurt csillogása vonzza. Tudja, hogy csak akkor érheti el álmát, ha szembeszáll a konvenciókkal és a kisvárosi élet korlátaival.

HAZAI

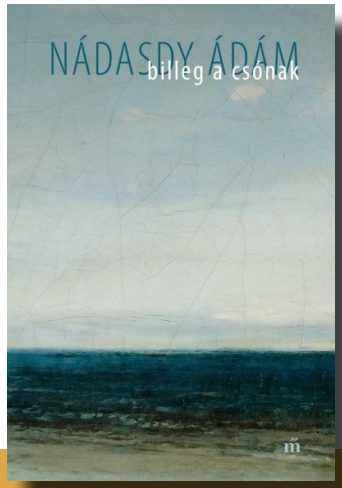

Szabó Magda kiadatlan és kevésbé ismert írásaiból válogatva, ez a kötet a női szépséget állítja középpontba. Nyomozás és körbevilágítás módszerével a szépség születését, titkát és közösségformáló szerepét tárja fel. A női szépségtől az ifjúság, a tehetség és a lélek szépsége felé vezető utazásra hív. A magyar tájakon át az antik vidékekig repít, felüdítve testet és lelket, megőrizve az örök szépség emlékeit.

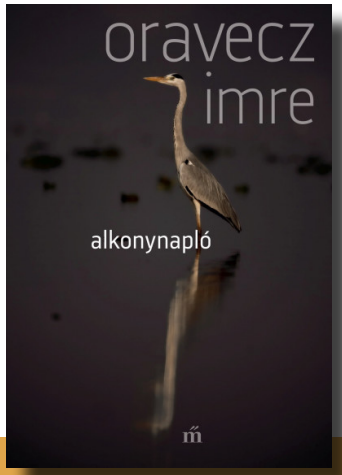
HAZAI

Tizenöt nő portréja bontakozik ki a kötet lapjain az 1500-as évektől az 1800-as évekig. Nem elégedtek meg a fiúkénál szűkebb lehetőségekkel, ha kellett, álruhát öltöttek, gyerekeket neveltek, de céljaikat sosem tévesztették szem elől. Tanítottak, írtak, festettek, muzsikáltak, gyógyítottak. Köztük Katharina von Bora, Luther felesége; Anna Maria van Schurmann, a 17. század legokosabb asszonya; Maria Sibylla Merian, a rovartan alapítója; Johanna Schopenhauer, az első sikeres írónő.

Nádasdy Ádám versei az emberélet útjának felén túlról szólnak. Az utazás folyamatos: billegünk a csónakban, kanyarodunk teherautóval, vihánccolunk a kertben, vagy hátsó lépcsőkön szökünk szobákba. A kötet versei költő-elődöket idéznek vagy feltörő emlékeket szelídítenek meg. Az összegzés, a számvetés mindig lehetetlen, hiszen útközben vagyunk.

BLOG

Oravecz Imre *Alkonynaplója* az időskor mindennapjait örökíti meg, a létezés teljességének katalógusa. A belső tükröződéseken van a hangsúly. Oravecz pontosan rögzíti a létezés elemeit, a lényeges dolgokra összpontosítva: elmúlás, élet, világ állandósága és változásai. Az elmúlásra és az életre, a test és a tudat folyamatos párbeszédére, az emlékekre és álmokra fókuszál. Az *Alkonynapló* az időskori remekmű, a *Távozó fa* folytatása.

SZÓRAKOZÁS

Luc Verlain főfelügyelő imádja a párizsi életet, de apja betegsége miatt Bordeaux-ba költözik. Nem sokkal az érkezése után egy lány holttestére bukkannak a parton. Luc csapata letartóztat egy gyanúsítottat, de a helyiek nem bíznak a rendőrségben, és saját kezükbe veszik az igazságszolgáltatást. A nyomozás veszélyes fordulatokat vesz, Luc múltja feltárul, és új kapcsolatokra tesz szert, köztük Anouk Filipetti kapitánnyal, akinek nehéz ellenállnia.

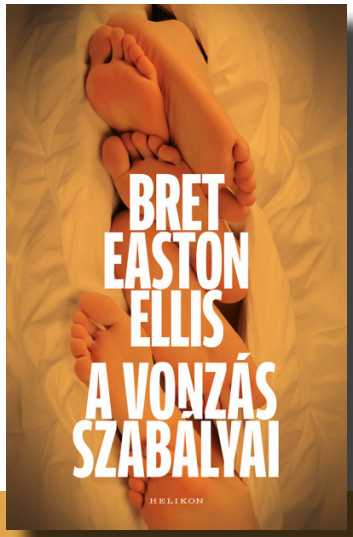
SZÓRAKOZÁS

Bodie Kane, a sikeres egyetemi tanár és podcaster, visszatér a Granby Gimnáziumba, ahol egykori szobatársa, Thalia Keith gyilkosságát újra szeretné vizsgálni. Bár az ügyet Omar Evans segédedzőre kenték, Bodie úgy érzi, a valódi gyilkos szabadon lehet. Bodie fejest ugrik a nyomozásba, ami rávilágít, hogy talán nem is volt annyira kívülálló, mint hitte, és talán már 1995-ben tudta a megoldás kulcsát.

Tommerup békés városában eltűnik egy tanárnő, majd minden nap újabb személyek tűnnek el, rejtélyes Korán-idézeteket hagyva maguk után. Liam Stark, Dea Torp és Nasszrin nyomozók versenyt futnak az idővel, hogy megfejtsék a bűncselekményeket, de az áldozatok és a tettes motivációi rejtélyesek maradnak. A nyomozás végül szörnyű felismeréshez vezet, amitől minden megváltozik.

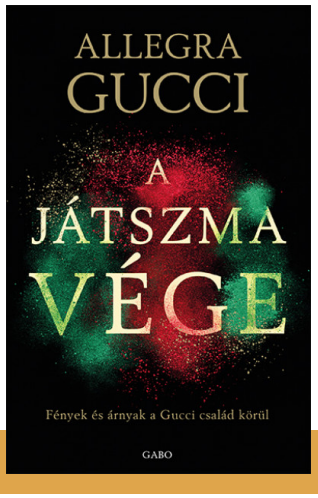
A vonzás szabályai egy New Hampshire-i bölcsészkaron játszódik, ahol az oktatás mellékes a kollégiumi bulik mellett. A történet főszereplői: a barátja után vágyakozó Lauren, valamint a biszexuális Sean és Paul, akik rövidebb-hosszabb viszonyokba bonyolódnak. Kapcsolatuk dinamikusan változik, miközben homályos vágyak ébrednek bennük, amelyek túlmutatnak az élvezetek hajszolásán. Identitásválság, nihil, szabadság.

SZÓRAKOZÁS

Dávid Veron, az ókanizsai gazdalány, másfél évtizede tűnt fel a magyar krimiirodalomban. Most egy új nemzedék ismerheti meg első detektívkalandját, amely Ady híres verse körül bonyolódik az első világháború előtt, egy álmos kisvárosban. A „Fekete zongora” új, felfrissített kiadása kacagtató, drámai és izgalmas pillanatokat tartogat minden olvasó számára.

SZÓRAKOZÁS

A Gucci-ház című film bemutatta Maurizio Gucci és Patrizia Reggiani viharos kapcsolatát. Allegra, lányuk, hosszú hallgatás után megszólal. Naplószerű könyvében őszintén ír anyja börtönéveiről, zsarnok nagymamájáról és a nyerészkedőkről. Apja halála után Allegra élete drámaian megváltozott: szenvedés, rágalmazás, pletykák és bírósági hercehurcák nehezítették mindennapjait. A *Játszma vége* egy őszinte vallomás, melyben Allegra feltárja az igazságot.

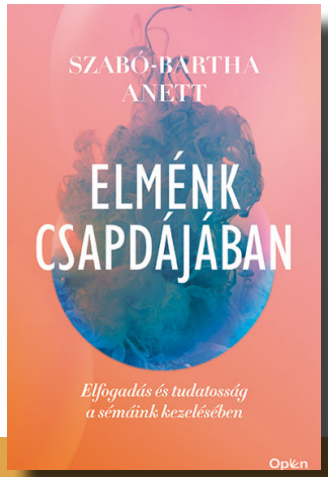

1489 márciusában egy lübecki kereskedő és fia Bártfa közelében balesetet szenved. Zsófia, a füvesasszony, gondjukat viseli. Amikor a városban gyilkosság történik, Zsófia és Mihály, a hóhér nyomozni kezdenek. Közben Zsófia és Andreas között szenvedély szövődik. Azonban a kereskedők újabb gyanúba keverednek: hamis pénz bukkan fel, és Zsófiának döntenie kell, hogy a szívére vagy az eszére hallgasson

Jay Gardiner meg akarja találni apja holttestét az Atlanti-óceánban, hogy megszabaduljon a bűntudattól, amit apja öngyilkossága óta cipel. A merülés során egy óriáskalmár támad rá, majd egy ámbráscet is feltűnik. Jay a kalmár csápjai között a bálna gyomrába kerül. Mindössze egy órája van, mielőtt az oxigénje elfogy, hogy legyőzze démonait és kiszabaduljon.

ÉLETMÓD, PSZICHOLÓGIA

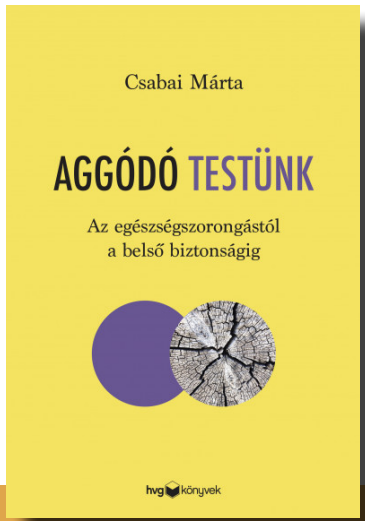
Az elménket egy belső moziként képzelhetjük el, ahol különféle filmeket vetítenek, köztük gyakran ismétlődő jelenetekkel. Ezek a belső forgatókönyveink, vagy sémáink, amelyek gyakran észrevétlenül irányítanak minket. Nem mi döntöttünk a létrejöttükről, de megtanulhatjuk felismerni és tudatosítani őket. Ez egy belső utazás, amely önmagunk mélyebb megismeréséhez és elfogadásához vezet, segítve egy teljesebb, tudatosabb élet kialakítását.

ÉLETMÓD, PSZICHOLÓGIA

BLOG

Gyakran vonzódunk hasonló típusú emberekhez, még akkor is, ha az ilyen kapcsolatok már sokszor kudarcot vallottak. Az okokat érdemes máshogyan megközelíteni: viselkedésmódjaink és visszatérő problémáink mögött nem okok, hanem történetek állnak. Gyerekként kialakított megküzdési stratégiáink felnőttkorban is automatikusan működnek, akkor is, ha már nem hasznosak.

Az információs társadalom hatására elbizonytalanodunk, amit a koronavírus-járvány, a klímaválság és a háború fenyegetése csak fokoz. Aggódunk egészségünk, a gyógyszerek és élelmiszerek kockázatai miatt, ami hatással van viselkedésünkre és egészségünket befolyásoló szokásaink kialakulására. Csabai Márta, az egészségpszichológia szakértője, nemzetközi kutatások és médiatartalmak alapján elemzi, hogyan kezeljük félelmeinket.

BLOG

A stressz elkerülhetetlen, de a kiégés elkerülhető, a reziliencia pedig fejleszthető. Jolinda Johnson holisztikus egészségcoach tízlépcsős programja gyakorlati útmutatót nyújt ahhoz, hogyan hangolhatjuk össze a testünket és elménket, valamint hogyan küzdjünk meg a mindennapi nehézségekkel. A reziliencia segít alkalmazkodni az új helyzetekhez, és jobb választ adni a stresszre, így elérhetjük a lelki egészséget és a kiégés megelőzését.

ÉLETMÓD, PSZICHOLÓGIA

A kudarcra általában a siker ellentéteként gondolunk, amit mindenáron el kell kerülni. Pedig van rossz kudarc, és létezik jó kudarc is!

Amy Edmondson a tudomány, a kultúra és a mindennapi élet megkapó történeteivel illusztrálja, hogy milyen a jó kudarc; gátlásainkat és rossz lelkiismeretünket félretéve mit tehetünk, hogy a mi malmunkra hajtsa a vizet.

NAPJAINK, BULVÁR

2022. augusztus 12-én Salman Rushdie egy politikai okokból üldözött írókról szóló beszédet készült tartani, amikor egy vallási fanatikus merényletet kísérelt meg ellene. Rushdie csodával határos módon túlélte a tizenöt késszúrást, de maradandó sérüléseket szenvedett, többek között elvesztette jobb szeme világát. A *Kés* című kötet ennek a traumatikus eseménynek és a felépülés krónikája.

Sokan csak gyomnak látják a pitypangot vagy a csalánt, míg mások gyönyörködnek az orgonában. Bukovicsné Békefi Daisy gyerekkora óta elmélyült a gyógyító és ehető vadnövények világában. Könyvében nem csak a legfontosabb gyógynövények felhasználásáról találunk útmutatást és leírást, de több mint 33 ételrecepttel új színt vihetünk mindennapi ételeinkbe, felfedezve a kerti növények rejtett kincseit és ízeit.

A *Ne olvass híreket!* rövid, olvasmányos fejezetekben tárja fel a hírek mérgező hatásait. Dobelli rámutat, hogy a hírfogyasztás rontja a koncentrációnkat, megbetegíti a testünket, árt a lelki békénknek, és eltereli a figyelmünket az igazán fontos dolgokról. A könyv tanácsait követve belevághatunk a hírdiétába, és nyugodtabb mindennapokat, több időt és koncentráltabb figyelmet nyerhetünk, megszabadulva a szorongástól.

OLVASD EL A MAGAZIN KORÁBBI SZÁMAIT

BLOG

BLOG

BLOG

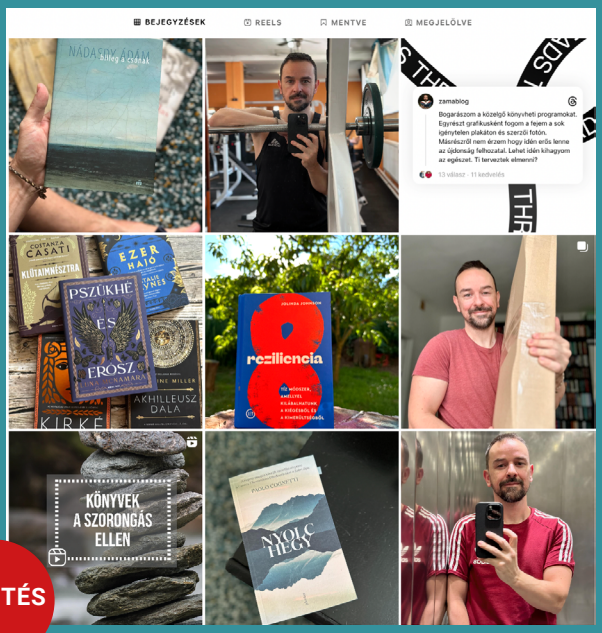
BLOG

Moly.hu oldalon is fent vagyok, ahol megtudhatod:

- mit **olvasok** jelenleg
- hány csillagra **értékeltem** az adott könyvet
- mi az aktuális **kedvencem**
- hány könyvet **olvastam** eddig, ebben az évben
- melyik könyveimnek **keresek új gazdát**
- **csatlakoztam -e valamilyen kihíváshoz**
- könyves apróságok, idézetek
- **inspiráló** könyves közösség

Követéshez kattints ide: MOLY

Motivációt keresel az olvasáshoz és a sportoláshoz? Akkor kövess be az Instagram oldalamon!

KÖVETÉS

Ha valamelyik könyv felkeltette az érdeklődésed, IDE KATTINTVA meg is tudod rendelni!